

ÍNDEX DE TEMES

BLOC I: ÈTICA, BIOÈTICA I DEONTOLOGIA

1. Definicions, conceptes i història de la veterinària
2. Organització professional veterinària
3. Codis de conducta. Excel·lència professional
4. Estructura professional
5. Professió veterinària a Espanya, a la Unió Europea i a l'àmbit internacional

BLOC II: LEGISLACIÓ

6. Legislació comunitària
7. Legislació Nacional
 - a. Alimentària
 - b. Producció animal
 - c. Protecció animal
 - d. Medicaments

BLOC III: VETERINÀRIA LEGAL

1. Peritatges
2. Tanatologia forense

BLOC I: ÈTICA, BIOÈTICA I DEONTOLOGIA

TEMA 1: DEFINICIONS, CONCEPTES I HISTÒRIA DE LA VETERINÀRIA

Què és l'ÈTICA?

Ètica (del grec *ethika*, de *ethos*, 'comportamiento', 'costumbre'), disciplina filosòfica que consisteix en fonamentar els diferents sistemes d'idees morals que justifiquen les accions dels homes. Tractem de justificar les nostres accions en base a les nostres costums.

Hi ha tres models en funció dels principis que es busquen:

- ✓ La felicitat o plaer
- ✓ El deure, la virtut o la obligació
- ✓ La perfecció

Contraposició. Aquests 3 models sempre han lluitat contra unes pràctiques establertes: manament diví, raó i raonament.

Podem diferenciar 3 tipus d'ètiques:

- Ètica social → creem un model ètic de consens que és variable en el temps i en l'espai. Cada cultura té la seva ètica i cada temps de la història també.
- Ètica personal → la tindrem si tenim capacitat d'elecció, responsabilitat d'elecció i llibertat d'elecció. Adeqüem l'ètica al nostre model social.
- Ètica professional → traspassem les anteriors a unes funcions especialitzades. La societat deix als professionals crear les seves pròpies normes de conducta. "Reguleu vosaltres mateixos la manera com us reguleu i així entendreu bastant sobre el què feu per regular-vos".

[HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA]

- La regulació moral de la conducta pel benestar col·lectiu.
- Primer van ser hàbits i després costums.
- Conductes socials associades a creences religioses
- Apareixen els filòsofs grecs (segle VI a.C.)

ÈTICA GREGA

- **Pitàgores:** la naturalesa intel·lectual és superior a la naturalesa sensual i que la millor vida és la que està dedicada a la disciplina mental. El judici humà és subjectiu i que la percepció de cada ú només és vàlida per un mateix.
- **Sòcrates i Plató:** la virtut és coneixement; la gent serà virtuosa si sap el que és la virtut, i el vici, o el mal, és fruit de la ignorància. La virtut humana descansa en l'aptitud d'una persona per portar a terme la seva pròpia funció al món. L'ànima humana està composta per 3 elements → l'intel·lecte, la voluntat i l'emoció.

- **Aristòteles:** va definir la felicitat com una activitat que concorda amb la naturalesa específica de la humanitat. Va definir 2 conceptes: l'activitat mental, com el del coneixement, que condueix a la més alta activitat humana, la contemplació, i aquells de l'emoció pràctica i l'emoció.

ESTOÏCISME

La naturalesa és ordenada i racional, i només pot ser bona una vida portada en harmonia amb la naturalesa. Aguanta i renuncia.

EPICUREISME (Epicur)

Identificava la bondat més elevada amb el plaer, sobretot el plaer intel·lectual i, al igual que l'estoïcisme, va apostar per una vida moderada.

Els epicurs buscaven assolir el plaer mantenint un estat de serenitat, és a dir, eliminant totes les preocupacions de caràcter emocional. Consideraven les creences i pràctiques religioses perniciososes perquè preocupaven a l'individu amb pensaments pertorbadors sobre la mort i la incertesa de la vida després d'aquest trànsit.

ÈTICA CRISTIANA

Déu és qui marca el camí.

No es pot assolir la bondat mitjançant la voluntat o la intel·ligència, sinó només amb l'ajuda de la gràcia de Déu.

El que vulguis que els homes et facin a tu, fes-li a ells (Mt. 7,12); al manament d'estimar al pròxim com a un mateix (Lev. 19,18) i fins i tot als enemics (Mt. 5,44), i a les paraules de Jesús: "Doneu al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu"(Mt. 22,21). Jesús creia que el principal significat de la llei jueva descansa en el manament "estimaràs al Senyor el teu Déu amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima i amb tota la teva força i amb tota la teva ment, i al teu pròxim com a tu mateix.

ÈTICA DELS PARES DE L'ESGLÉSIA

- **San Agustí:** de base maniquea (el bé i el mal) va desenvolupar els primers pensaments cristians.
- **Tomàs d'Aquino:** la lògica aristotèlica va acabar recolzant els conceptes agustins del pecat original i de la redempció mitjançant la gràcia divina.

ÈTICA I PENITÈNCIA

Càstig pel pecat i la recompensa de la immortalitat per premiar la virtut.

Totes les accions, tant les bones com les dolentes, van ser classificades per l'església i es va instaurar un sistema de penitència temporal com expiació dels pecats.

ÈTICA DESPRÉS DE LA REFORMA

- **Martín Lutero:** La bondat d'esperit és l'essència de la pietat cristiana.
- **Calvino:** va acceptar la doctrina teològica de que la salvació s'obté només per la fe i va mantenir també la doctrina agustina del pecat original. La bondat es va associar a la riquesa i la pobresa al mal. No

aconseguir l'èxit en la professió de cada ú va semblar ser un signe clar de que l'aprovació de Déu havia sigut negada.

FILOSOFIES ÈTIQUES SECULARS

- **Thomas Hobbes** (Leviatán 1651): postura conservadora en política assumeix que els éssers humans són dolents i precisen un Estat fort per reprimir-los.
- **Baruch Spinoza**: (Ètica) s'ha de suposar que tot el que la gent té en comú és el millor per cada ú.
- **Newton**: Les lleis de Newton es van considerar com una prova d'un ordre diví racional.

FILOSOFIES ÈTIQUES ANTERIORS AL DARWINISME

Hem d'augmentar el benestar social perquè hi hagi menys violència.

- **Adam Smith**: Teoria dels sentiments morals (1759). Van identificar el que és bo amb allò que produeix sentiments de satisfacció i allò que és dolent amb el que provoca dolor.
- **Jean-Jacques Rousseau**: Contracte social (1762). Atribuïa el mal ètic a les inadaptacions socials i va mantenir que els humans eren bons per naturalesa.
- **Immanuel Kant**: Fonamentació de la metafísica de les costums (1785). La moralitat d'un acte no ha de ser jutjada per les seves conseqüències sinó només per la seva motivació ètica.

ÈTICA HEGELIANA

- **Georg Wilhelm Friedrich Hegel**: en Fonaments de la filosofia del dret (1821) tota la historia està contemplada com una sèrie d'etapes encaminades a la manifestació d'una realitat fonamental que és tant espiritual com racional. La moral, no és el resultat d'un contracte social, sinó un creixement natural que sorgeix a la família i culmina, en un pla històric i polític, a l'Estat prussià del seu temps. "La historia del món, és disciplinar la voluntat natural incontrolada, portar-la a la obediència d'un principi universal i facilitar una llibertat subjectiva".

ÈTICA A PARTIR DE DARWIN (ÈTICA EVOLUTIVA)

- **Herbert Spencer**: la moral només és el resultat d'alguns hàbits adquirits per la humanitat al llarg de l'evolució.
- **Friedrich Nietzsche**: va donar una explicació sorprenent però lògica de la tesis darwinista sobre que la selecció natural és una llei bàsica de la naturalesa, l'anomenada conducta moral és necessària només pel dèbil. La conducta moral, en particular la defensada pel judeocristianisme, que segons ell és una doctrina esclava, tendeix a permetre que el dèbil impedeixi l'autorealització del fort (superhome).

PSICOANÀLISI I CONDUCTISME

- **Sigmund Freud**: i els seus seguidors i les doctrines conductistes basades en els descobriments sobre estímul-resposta (del fisiòleg rus Iván Petróvich Pávlov).

Va atribuir el problema del bé i del mal en cada individu a la lluita entre l'impuls del jo instintiu per satisfer tots els seus desigs i la necessitat del jo social de controlar o reprimir la majoria d'aquests impulsos amb el fi de que l'individu actuï dins de la societat.

TENDÈNCIES RECENTS

- **Bertrand Russell:** Molt crític amb la moral convencional, va reivindicar la idea de que els judicis morals expressen desigs individuals o hàbits acceptats.
- **Martin Heidegger:** mantenia que no existeix cap Déu, encara que algun pot sorgir en el futur.
- **Jean-Paul Sartre:** va raonar el seu agnosticisme però també va ressaltar la heideggeriana consciència de la mort. Va mantenir que els individus tenen la responsabilitat ètica de comprometre's en les activitats socials i polítiques del seu temps.
- **John Dewey:** El bé és allò que ha sigut escollit després de reflexionar tant sobre el medi com sobre les probables conseqüències de portar a terme aquest acte considerat bo o un bé.

PRINCIPIA ETHICA

- **George Edward Moore:** els principis ètics són definibles en els termes de la paraula bo, considerant que 'la bondat' és indefinible. Això és així perquè la bondat és una qualitat simple, no analitzable.

Què és la DEONTOLOGIA?

Obligació, deure (del grec *deontos*). Ciència o tractat de deures. És una obligació moral amb un mateix. Es pot establir una falsa moral o moralina. S'ha d'avançar cap a la professionalitat i responsabilitat. Ens regim per les normes deontològiques que ens hem imposat. La necessitat d'aquestes normes ve regulat per la necessitat d'un mercat no només mercantilista. La formació reclama formació ètica.

Què és la BIOÈTICA?

És l'ètica d'allò que té a veure amb la vida. Concerneix essencialment a l'ésser humà, en relació als seus factors ambientals (naturalesa, cultura, societat). Opinió sobre les conseqüències de tot tipus d'avenços científics i tècnics.

NORMES UNIVERSALS SOBRE BIOÈTICA

Organització de les Nacions Unides per l'educació, la ciència i la cultura. La UNESCO va elaborar un text de recomanacions i premisses que s'ha de condensar per elaborar la bioètica universal. L'abast de la bioètica són els éssers humans (es preocupa per ells) i els avenços científics i tecnològics i les seves aplicacions (que poden millorar la vida d'aquests).

Objectius:

- Marc universal de principis fonamentals per orientar als estats en la formulació de les seves legislacions.
- Respecte a la dignitat humana, protecció dels drets humans i llibertats fonamentals.

- Respecte a la biodiversitat
- Aprofitament compartit dels avenços científics així com la seva difusió.
- Salvaguardar els interessos de les generacions actuals i de les que vindran.

Principis fonamentals

- Dignitat humana, drets humans i justícia.
- Efectes beneficiosos i nocius.
- Respecte a la diversitat cultural i al pluralisme.
- Solidaritat, equitat i cooperació.
- Responsabilitat amb la biosfera.

Principis derivats

- Primacia de la persona humana.
- No discriminació i no estigmatització (no racisme, no diferències de sexe, religió).
- Autonomia i responsabilitat.
- Consentiment (informat per investigacions mèdiques), és a dir, qualsevol prova que s'ha de fer amb consentiment.
- Respecte a la vida privada i confidencialitat.
- Aprofitament compartit dels beneficis.

Principis en matèria de procediment

- Honradesa i integritat.
- Transparència i obertura.
- Mètodes científics i racionals.
- Consulta amb comunitat i experts.
- Lleialtat del procés d'elaboració de decisions.

Procediments

- Avaluació dels riscos.
- Comitès d'ètica.
- Garantia de debat públic.
- Pràctiques transnacionals.

Promoció i aplicació

- Educació, formació i informació en matèria de bioètica.
- Solidaritat i cooperació internacional.
- Funcions dels estats.
- Funcions del Comitè Internacional de Bioètica.
- Activitats de seguiment de la UNESCO.
- Interpretació.
- Restriccions.
- No utilitzar en contra dels drets humans.

DIFERÈNCIES ENTRE ÈTICA I BIOÈTICA

ÈTICA	BIOÈTICA
Estudia la moral	Estudia la vida
És la reflexió sistemàtica sobre normes, principis o valors que guien o haurien de guiar la conducta humana. Estudi racional i sistemàtic del conjunt dels valors morals constructors del subjecte moral, que obliguen a un actuar amb responsabilitat, essent aquests valors constructors de conductes justes i harmonioses de convivència social i d'equilibri eco sistèmic.	Estudi sistemàtic de la conducta humana dins l'àrea de les ciències de la vida i de la cura de la salut. Aquesta conducta és examinada per uns valors i principis morals.
Pretensió de vida bona	Anàlisi de la vida
Principis → Solidaritat, equitat, integritat, participació social i codis rectors.	Principis → no maleficència, justícia, autonomia i beneficència.

HISTÒRIA DE LA VETERINÀRIA

ELS INICIS

Cal situar –nos quan l'home es comença a dedicar a la ramaderia / caça / pesca / agricultura i és diferent en cada civilització.

Segons un document antic, un metge/veterinària com a tal havia de tenir una llengua fina, bon olfacte, faccions fines i ungles curtes, nets, havia de tenir barba i anar provistos de bastó i sabates blanques. (és curiós).

Amb la relació animal → malaltia, es comença a desenvolupar la veterinària com a ciència.

- 9000 a.C. → Primers animals domèstics.
- 4500 a.C. → Sacrificis animals i Pashofors. Els Pashofors sacrificaven animals i se'ls menjaven i en funció de que estigués sa o no consideraven aquell lloc com una bona zona per fer una ciutat o no.
- 3000 a.C. → Domesticació del cavall.
- 2300 a.C. → Codi de ESHUNA: es marquen pautes per determinades malalties. Ex: si un animal té la ràbia s'havia d'avisar a l'amo. A més a més si el gos mossegava a algú l'amo havia de pagar una multa i si mossegava molt podia passar a ser l'esclau de la víctima.
- 2200 a.C. → Codi d'Hammurabi amb el primer text de Veterinària Legal. Ex: si una persona cura un animal guanyarà diners però si l'animal mor haurà de pagar una multa.
- 1800 a.C. → A la Índia apareix el primer text tècnic sobre cavalls (Salihotra).
- 400 a.C. → Hipòcrates de Cos fa la primera divisió de la medicina humana i animal.
- 250 a.C. → Aristòtil escriu la Historia dels animals.

PROTOHISTÒRIA

- Pròxim Orient (Palagawra) → Primeres restes d'un animal domèstic: gos.
- Pròxim Orient (Kurdistà) → Primer animal de granja domesticat: ovella.
- Creixent Fèrtil (Turquia/Liban) → Domesticació del porc.
- Creixent Fèrtil (Anatòlia) → Domesticació de bòvids.
- Àsia → Domesticació de la gallina.

- Egipte → Domesticació del colom.
- Europa (Sud-Est) → Domesticació del cavall.
- Europa → els pobles indoeuropeus s'expansionen cap a Índia, Mesopotàmia i Egipte gràcies als cavalls.

ANTIGUES CIVILITZACIONS

- Babilònia → Al *Codi d'Hammurabies* regulen els drets dels veterinaris. No es coneix la veterinària com a tal, però sí les persones que curen els animals.
- Egipte → *Papyrus de Kahunes* formulen les més antigues fórmules veterinàries.
- Índia → El primer veterinari conegut que escriu sobre els cavalls amb un alt nivell tècnic va ser **Salihotra**.
- Capadòcia (poble Mittani-Hitita) → Primer tractat d'hipologia conegut i escrit en tablilles ceràmiques en llengua hitita.
- Grècia → **Hippocrates**, fundador de la medicina experimental. Amb ell se separen la medicina humana i animal. Neix la ciència *Hippiatrica* o estudi de la medicina del cavall i en to menor la *Buiatrica* o estudi de la medicina dels bòvids.
- Grècia → Origen mitològic de la veterinària. **Asclepi** cirurgià i farmacèutic va ser educat pel centaure **Quiró**.
- Grècia → **Aristòtil**, escriu la seva *Historia dels Animals* on es llegeixen els processos i les primeres malalties dels animals domèstics coneguts.
- Índia → El rei **Asoka** ordena les primeres construccions d'hospitals veterinaris. Es fan pels cavalls, perquè són importants per la guerra i el treball.

ROMA I BIZANCI

- Roma → Els treballs agrícoles de **Cató** mostren practiques veterinàries basades en la superstició.
- Roma → **Marc Terenci Varró** bibliotecari de Juli Cèsar, considerat pare de la Agronomia romana redacta *Res Rusticae*.
- Roma → **Virgili** a les *Geòrgiques* descriu les « plagues » dels animals. Sistemes d'aïllament d'animals malalts degut a l'aparició de plagues.
- Roma → Al seu tractat d'Agricultura **Varró** dona les primeres indicacions de malalties per contagi. Es comencen a desenvolupar sistemes d'aïllament d'animals malalts per evitar els contagis.
- Roma (Iberia) → **Columela**, primer veterinari espanyol conegut que escriu els *Dotze Llibres d'Agricultura* – traducció 1879 - on es descriuen prescripcions fetes als animals de granja, citen textos de caldeus i grecs.
- Bizanci → **Absyrtus**, considerat "pare" de la medicina veterinària escriu juntament amb altres veterinaris *Hippiatrica*, el primer gran tractat escrit per professionals.
- Roma → **Vegetius** escriu *Artis Veterinariae, sive Mulo-Medicinae*. Plebeique vulgaritza l'estudi de "l'art veterinari"

EDAT MITJANA I

- Europa → Època de domini de la religió. Els Sants eclesiàstics dominen la medicina veterinària. Grans plagues animals estaven descontrolades. Disminueix la influència científica.
- Aràbia → La llegenda indica que **Mahoma** escull les conegudes com "cinc eugues del profeta" llavor de tots els cavalls de raça àrab.
- Europa → Extensió de la ferradura de cavalls i bòvids.

- Bagdad → **Jahiz Llibre dels animals**. **Abu Obeida** veterinari que escriu 50 volums sobre cavalls. Europa → es comença a utilitzar el cavall com una força agrària de tir.
- Anglaterra → *LeechBook*, tractat sobre la sangria.
- Al-Andalus (Espanya) → **Abu Zacaria** al seu *Llibre d'Agricultura* és el màxim exponent de la literatura aràbiga-espanyola juntament amb **IbnWaffid**, **Al Tignari**, **IbnAl-Beitar** que tracten la cura i malalties dels animals de granja en un conjunt, a més a més del cavall.

EDAT MITJANA II

- Espanya → *Llibre dels cavalls* (anònim) tractat d'albeiteria àrab del segle XIII. Castella i Aragó capitalitzen els coneixements veterinaris del moment fixant com propis els termes.
- Albeyteria (de l'àrab: 'Al-Beiterach' o cuidador d'animals) i Menescalía (origen germànic) 'Marhsalk' o servidor de cavalls) per designar-los. *Herreros ó Ferradors*, oficis que vinculen a l'albeiteria ibèrica i li donen un caràcter propi.
- **Alberto Magno** *De animalibus* perfecciona i teoritzava sobre la producció animal i l'ús agrícola dels fems. **Tomas de Cantimpré** *De naturisrerum* tractat d'anatomia comparada.
- **Maimonides** formula la teoria de la transmissió de la triquinosis a través del porc que justifica racionalment la prohibició de la seva costum per part de l'Islam.
- Mongòlia Els tàrtars ja utilitzen la llet en pols per alimentar-se durant llargs trajectes.
- Catalunya → **Galleen Corretger** escriu *Cirurgia de Cavalls* que tracta sobre configuració, aptituds i malalties dels èquids.

EDAT MITJANA III

- Sicília → **Jordanus Ruffus**, sota les ordres de Frederic II, escriu el tractat *Hippiatria* traduït manuscrits àrabs es considera el renovador de la veterinària europea.
- Espanya → **Alfons X el Savi** institucionalitza "la Mesta" com a corporació ramadera.
- Espanya → **Juan Alvarez de Salamiella** escriu el *Llibre de melescalia, et de albeiteria et física de les bèsties* manuscrit considerat per molts l'únic tractat científic de l'època.
- Espanya → Introducció de la ovella merina a la Península que amb el "Consejo de la Mesta afavorirà el predomini de Castella.
- Itàlia → **Pedro de Crescenti** *Ruralia Commoda*, tractat agropecuari més famós de l'Edat Mitjana.
- Catalunya → **Manel Dieç** escriu diverses edicions del *Llibre de Menesclia* basat en els coneixements dels albeitaris peninsulars i l'obra de Ruffusi que el traduirà al castellà al 1495 com un *Llibre d'Albeiteria*.
- Espanya → Reis Catòlics creen el **Real Tribunal del Protoalbeiterato** de les escoles de veterinària. Es demana certificació per exercir la professió. A la seva *Pragmàtica* de 13 d'abril es nomenen per primera vegada albeitaris-ferradors oficialment.

UNA PINCELLADA DE L'ACTUALITAT

Dedicació segons el tipus d'activitat:

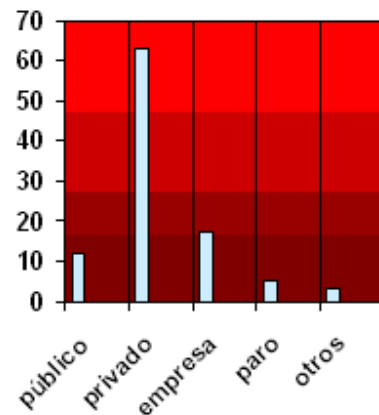
- **Sector públic:** només aquell que fa de funcionari (treballes a l'administració): universitat, centres d'investigació, escorxadors,...
- **Sector lliure:** és el més ocupat. Cadascú és el seu propi cap o els que treballen en clíniques.
- **Sector empresa:** treballar per a una indústria de pinso, medicaments, control i higiene alimentària.

- Atur
- Altres

Sector Públic.....	13.00 %
Sector Lliure.....	65.00 %
Sector Empresarial.....	16.00 %
A l'atur.....	4.00 %
Altres.....	3.00 %

↓
D'aquests, extrapolant el tipus d'activitat, en %:

Exercici lliure animals companyia.....	70.%
Exercici lliure grans animals.....	13.%
Tècnic empresa privada	12.%

TEMA 2: ORGANITZACIÓ SOCIAL VETERINÀRIA

COL·LEGIS PROFESSIONALS I LES SEVES FUNCIONS:

Existeix la **Llei de Col·legis Professionals a Catalunya Llei 13/82**, que fa obligatòria la col·legiació per l'exercici professional. Les Lleis estatals (Llei 2/74 modificada per la Llei 5/96) incideixen en el mateix fet. No estar col·legiat tot i sent Llicenciat Veterinari, i exercir professionalment, suposa un acte d'intrusisme.

La discussió sol produir-se quan determinats llocs de treball poden ser exercits no únicament per llicenciats en Veterinària, sent un lloc de treball interprofessional. Una altra de les possibles discussions és si l'exercici professional a l'administració requereix la obligatorietat d'estar col·legiat.

Les professions lliberals s'han anat organitzant des de fa 2-3 segles en col·legis professionals, aquests tenien la missió de defensar als seus associats, avui en dia podríem parlar d'un diferent enfocament de les funcions d'aquests col·legis. La primera i la que jo particularment considero essencial és la de oferir a la societat la garantia de control de la qualitat dels serveis que presten els professionals afiliats. Si aquest precepte no es potència és difícil poder vendre a la societat la necessitat de comptar amb aquests estaments. En segon lloc, els col·legis regulen la praxis professional i la relació entre companys. Després venen una sèrie d'activitats encaminades a oferir serveis als afiliats, com pot ser la creació de mútues, cooperatives de consum o immobiliàries, és a dir, tota una sèrie de serveis accessoris tant per les necessitats professionals com les particulars. Una altra de les funcions que avui en dia cobra un especial interès és la formació continuada, el tercer cicle, i pensant en els avenços tecnològics actuals aquest fet pot convertir-se en una de les principals missions d'aquests estaments.

A Espanya la organització professional se constitueix de la següent manera: Totes les províncies tenen un col·legi professional, aquests es constitueixen sobre la base legal de la LLEI de Col·legis professionals i en base d'uns estatuts. El seu funcionament és la base d'una junta de govern escollida cada 4 o 6 anys segons marquen els seus estatuts. Normalment aquesta junta és de 8 membres, un president o decà, un secretari i un representant de cada un dels sectors presents a la vida professional, un pels veterinaris de

grans animals, indústria, jubilats... Tots els col·legis professionals constitueixen el que es denomina **CONSELL GENERAL DE COL·LEGIS VETERINARIS D'ESPANYA**. Amb el mapa autònom actual també és factible constituir *consells autonòmics* i en el cas de Catalunya, que és el que ens ocupa, s'estableix el **Consell de col·legis***¹. Aquest Consell està regit per tres representants de cada col·legi, escollint-se d'entre ells un president.

Així doncs, aquí a Catalunya, tenim 4 Col·legis Veterinaris i 1 Consell de Col·legis, regits pels seus propis estatuts, aprovats en assemblees generals:

Col·legis professionals*¹ estan regits pels seus estatuts i tenen com a finalitats estatutàries:

- Integrar als professionals.
- Representar davant de l'administració, societat i altres estaments.
- Defensar els interessos dels professionals.
- Velar pel comportament ètic.
- Incrementar el prestigi professional.
- Evitar l'intrusisme.
- Ordenar, vigilar i reglamentar les activitats professionals.
- Aprovar els pressupostos.
- Visar els projectes.
- Dirimir qüestions entre professionals.
- Aprovar tarifes recomanades d'honoraris (la Llei no permet fixar tarifes mínimes).
- Jurisdicció disciplinària en matèria professional.
- Proposar normes reglamentàries.
- Finalitats socials:
 - Previsió social
 - Defensa judicial
 - Borsa de treball
 - Cobrament de minuts a morosos
- Finalitats Institucionals: Representació davant:
 - Consell
 - Consejo
 - Administracions
- La condició de col·legiat s'adquireix a l'inscriure's i la Junta del col·legi acceptar-lo i es perd:
 - Defunció
 - Incapacitat legal
 - Baixa voluntària
 - Baixa forçosa per morositat
 - Separació o expulsió per resolució d'un expedient
- Drets dels col·legiats:
 - A l'exercici de la professió
 - Participació en l'acció corporativa
 - Ser elector i elegible
 - Ser assessorat y/o representat pel Col·legi
 - Ajudes econòmiques
 - Cursos
 - Fer propostes
 - Sol·licitar assemblea general (50 col·legiats)

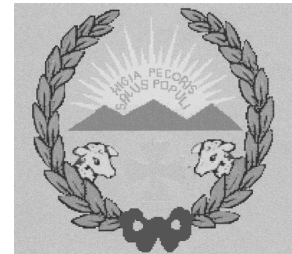
- Interposar recursos davant del Consell.
- Deures:
 - Complir els presents estatuts
 - Pagar les quotes
 - Exercir els càrrecs de nomenament
 - Denunciar l'intrusisme
 - Demanar autorització per publicitat. Sotmetre al visat del Col·legi els contactes amb les empreses.
- Òrgans de Govern:
 - L'assemblea General
 - El Ple (Junta + delegats escollits per la Junta)
 - Junta de govern
- Règim disciplinari: Regit pel REGLAMENT DE DEONTOLOGIA (normes comuns a la Profesió veterinària Catalana)* 2 (tema següent)
- Altres estaments:
 - Acadèmia de Ciències Veterinàries
 - Fons Mutual d'ajuda:
 - Defunció (quan un veterinari mor li paguen el funeral, d'un fons que prové de tots els veterinaris que estan en actiu)
 - Intervencions quirúrgiques.
 - Premis a l'estudi...
 - Jubilació
 - Invalidesa i Natalitat (et donen 25 € per fill)

SIMBOLOGIA

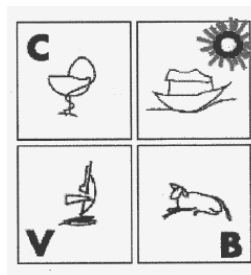
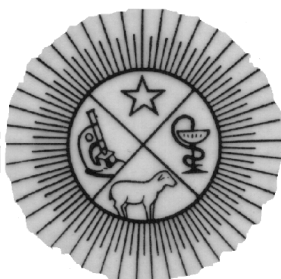
Cada gremi té la seva simbologia, el de veterinària té: **2 fulles de llorer, una creu de malva, un llaç, animals, una muntanya i un sol.**

També té una inscripció: "Hygia pecoris salus populis", és a dir, la salut del bestiar és la salut de la població.

Aquest és l'escut del "consell general de col·legis veterinaris de veterinària a Espanya", que té la seu a Madrid.

L'escut del col·legi oficial de veterinaris de Barcelona (COVB) és una mica diferent, porta: un microscopi, el bestiar, el sol, la creu, el calze amb la serp i a més a més van afegir una estrella (que representava el proteccionisme animal). Però al 1996 va canviar l'estrella per l'arca de Noé (que representava el mateix), la resta és igual.

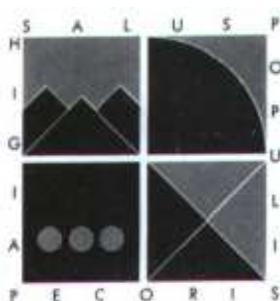
Què representa cada símbol?

La serp i el calze: La serp té un poder protector de les fonts de la vida i la immortalitat, té un sentit malèfic / benèfic, pot matar i curar. La serp no és el metge, és la medicina. El calze és l'administració del poder de curació. Els 2 representen la pràctica de la Medicina Veterinària.

El microscopi: La investigació, la detecció de les fonts no visibles de la malaltia, el diagnòstic, la representació de les armes de la higiene. La tradició de l'anatomia patològica, en definitiva, els mecanismes de prevenció de la malaltia.

Ovella: Els animals, la seva representació és un animal de producció. La inquietud de la Veterinària per la obtenció d'aliments, de treball, de companyia. De satisfer les necessitats racionals de producció.

Arca de Noé: La protecció animal, el medi ambient, l'ordre natural de les coses. L'evolució, el creixement i producció sostenible, la simbologia natural d'un fet arrelat en aquesta professió.

Els 4 col·legis de Catalunya formen el consell de col·legis. El seu escut està format per: una muntanya, un sol, una creu, i una caixa amb forats (representa que a dins hi ha animals).

Ara també té al seu voltant la frase de: "Hygia pecoris salus populis".

TEMA 3: CODIS DE CONDUCTA VETERINÀRIA

CODIS DEONTOLÒGICS PROFESSIONALS*²

Tenim tres tipus de normes deontològiques i un reglament:

1. Normes comuns a la professió veterinària a Catalunya.
2. Per una excel·lència professional AVEPA.
3. Normes deontològiques metges de Barcelona.
4. Reglament clínica de petits animals

1. NORMES DEONTOLÒGIQUES COMUNS A LA PROFESSIÓ VETERINÀRIA CATALANA. CODI DEONTOLÒGIC PER VETERINARIS A CATALUNYA

Té com a objectiu fonamental elevar el prestigi de la professió i mantenir-lo en el grau de la dignitat més elevat. Les seves actuacions es regeixen per les normes deontològiques comuns a la professió veterinària catalana aprovades pel Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, els Estatuts col·legials i la normativa administrativa d'aplicació.

Està constituït pels col·legiats, estructurat en: un president, un secretari, 9 membres i 2 suplents. Els membres del comitè són proposats per la Junta i escollits en Assemblea General Extraordinària. El

número de membres de cada sector dependrà de la seva representació en número a la professió veterinària, per exemple el sector de petits animals és el que té un major número. El President del comitè s'escull entre els seus membres per la Junta de Govern del COVB.

Hi ha una justificació per definició, que així ve definida: Per elevar el prestigi de la professió, però resulta un exercici sa buscar bastants més causes de la seva utilitat.

Posa en mans de la junta del col·legi unes normes per regir la professió. Aquestes normes són vinculables i d'obligat compliment. En alguns països per col·legiar-se s'ha de fer un examen de deontologia, aquí no.

El seu funcionament és a base d'una Comissió de 10 membres escollits per la Junta i ratificats per assemblea general extraordinària, que ha d'atendre les denúncies que se li facin arribar. També pot actuar d'ofici.

LA **COMISSIÓ** té funció d'aclarir els fets de domini públic. Rebuda una denúncia té 30 dies per reunir tota la Comissió i dictaminar si s'obre un expedient.

Dels fets comprovats, s'entrega un informe a la Junta. La Junta prendrà els acords i comunicarà la resolució.

La missió de tots els col·legiats és posar en coneixement per escrit tot el que pot afectar al prestigi o a la ètica professional, les denúncies han d'estar firmades i es preservarà en més rigorós secret. Hem de saber que les faltes es classifiquen en: lleus, menys greus, greus i molt greus.

"NORMES DEONTOLÒGIQUES COMUNS A VETERINÀRIA A CATALUNYA"

- **CAPÍTOL I: Disposicions generals:**

Art. 1.-Normativa aplicable.

Art. 2.-Àmbit d'aplicació.

Art. 3.-Àmbit d'actuació dels veterinaris.

Art. 4.-Drets i obligacions dels veterinaris. Principis de llibertat, independència i lliure competència.

Art. 5.-Llengua pròpia i llengües oficials.

- **CAPÍTOL II: L'accés a l'exercici de la col·legiació:**

Art. 6.-Obligatorietat de la col·legiació (però no obliga).

Art. 7.-Requisits de la col·legiació.

Art. 8.-Incapacitat per exercir la professió veterinària.

Art. 9.-Incompatibilitat per exercir la professió veterinària.

Art. 10.-Resolució de les sol·licituds d'incorporació.

Art. 11.-Pèrdua de la condició de col·legiat.

Art. 12.-Suspensió inhabilitació de l'exercici professional.

Art. 13.-Comunicació de dades personals, domicili i adreces a efectes de notificacions.

Art. 14.-Assegurança de responsabilitat professional.

- **CAPÍTOL III: Les pràctiques d'aprenentatge a consultes, clíniques, hospitals o a d'altres centres veterinaris.**

- Art. 15.-Definició de les pràctiques d'aprenentatge i règim aplicable.
- Art. 16.-Requisits per ser tutor i veterinar en pràctiques.
- Art. 17.-Drets i obligacions del tutor.
- Art. 18.-Drets i obligacions del veterinar en pràctiques.
- Art. 19.-Causes d'extinció de les pràctiques d'aprenentatge.
- Art. 20.-Organització i control col·legial de les pràctiques d'aprenentatge.
- Art. 21.-Mesures incentivadores.

- **CAPÍTOL IV: Les relacions entre els veterinaris i els clients:**

- Art. 22.-Llibertat i independència del veterinar.
- Art. 23.-Lliure elecció del veterinar (el client pot escollir el veterinar).
- Art. 24.-Informació al client.
- Art. 25.-Dret del veterinar d'acceptar o rebutjar l'encàrrec.
- Art. 26.-Autoritzacions per intervencions quirúrgiques i d'eutanàsies (el client ha de ser conscient dels perills de l'anestèsia durant una cirurgia...).

- **CAPÍTOL V: Les relacions entre veterinaris:**

- Art. 27.-Principi de lliure competència.
- Art. 28.-Obligacions del veterinar envers els altres veterinaris.
- Art. 29.-Reclamacions derivades de l'exercici de la professió.

- **CAPÍTOL VI: El secret professional:**

- Art. 30.-Naturalesa de dret i deure.
- Art. 31.-Àmbit objectiu, subjectiu i temporal.
- Art. 32.-Aixecament.
- Art. 33.-Protecció del Col·legi.

- **CAPÍTOL VII: La publicitat:**

- Art. 34.-Normativa aplicable (a més a més de les lleis deontològiques també hi ha una llei de publicitat. La gent pot seguir aquesta o la de publicitat).
- Art. 35.-Licitud de la publicitat.
- Art. 36.-Publicitat il·lícita.
- Art. 37.-Utilització de logotips i/o eslògans institucionals.
- Art. 38.-Control de la publicitat dels veterinaris.
- Art. 39.-Consulta facultativa sobre la licitud de la publicitat (es recomana que abans de fer la publicitat es consulti al col·legi).
- Art. 40.-Requeriment de cessació de publicitat il·lícita.
- Art. 41.-Publicitat institucional.

- **CAPÍTOL VIII: Els honoraris:**

- Art. 42.-Dret del veterinar als honoraris.
- Art. 43.-Llibertat en la fixació d'honoraris.
- Art. 44.-Pressupost.
- Art. 45.-Provisió de fons.
- Art. 46.-Factura d'honoraris.
- Art. 47.-Les normes col·legials d'honoraris.

- **CAPÍTOL IX: Les societats professionals de veterinaris:**
 - Art. 48.-Exercici individual i col·lectiu.
 - Art. 49.-Exercici individual.
 - Art. 50.-Exercici col·lectiu.
 - Art. 51.-Normativa aplicable.
 - Art. 52.-Àmbit d'aplicació.
 - Art. 53.-Llibertat de constitució i d'elecció de forma societària.
 - Art. 54.-Objecte social.
 - Art. 55.-Denominació social.
 - Art. 56.-Socis i administradors.
 - Art. 57.-Exercici i imputació de l'activitat.
 - Art. 58.-Responsabilitat.
 - Art. 59.-Forma del contracte.
 - Art. 60.-Inscripció al Registre col·legial.

- **CAPÍTOL X: Exercici de la professió per compte aliena:**
 - Art. 61.-Exercici per compte aliena.
 - Art. 62.-Requisits per l'exercici per compte aliena.

- **CAPÍTOL XI: Exercici de la professió pels veterinaris lliures, assalariats o assessors que compatibilitzen llur exercici amb la funció pública:**
 - Art. 63.-Concepte.
 - Art. 64.-Obligacions i compatibilitats.
 - Art. 65.-Obligacions especials.
 - Art. 66.-Delimitació de funcions.

- **CAPÍTOL XII: Canvi de veterinari per part del client:**
 - Art. 67.-Dret del client a canviar de veterinari.
 - Art. 68.-Obligacions del nou veterinari.
 - Art. 69.-Obligació de l'antic veterinari.
 - Art. 70.-Efectes del canvi de veterinari.

- **CAPÍTOL XIII: La formació:**
 - Art. 71.-Etapas en la formació del veterinari.
 - Art. 72.-Formació continuada.
 - Art. 73.-Formació especialitzada. El doctorat serveix per fer formació o investigació.
 - Art. 74.-Promoció de l'accés dels nous col·legiats a la vida professional.
 - Art. 75.-Competència dels Col·legis.
 - Art. 76.-Competències del Consell.

- **CAPÍTOL XIV: Farmàcia veterinària:** Pertany al 25-35 % dels ingressos del veterinari.
 - Art. 77.-Legislació sobre productes farmacèutics.
 - Art. 78.-Cessió de medicaments. El veterinari no pot vendre medicaments però sí que els pot cedir (obrir el medicament, posar la 1ª dosi i vendre el que queda). Una vacuna pel brom pot valdre 2 o 3 € (cost real), la caixa marca que val 10-12 € i si li afegim la mà d'obra el client acaba pagant uns 15-20 €. Hi ha un rang comercial bastant ampli. A la clínica de grans animals és molt diferent → descomptes al granger per obtenir beneficis. La prescripció i venda de medicaments no la pot fer la mateixa persona.

Art. 79.-Medicaments d'ús veterinari per consum humà. Els medicaments d'ús veterinari no es poden donar als humans, està prohibit, però al rebés sí. Els medicaments d'ús humà són més barats que els de veterinària.

Art. 80.-Recepta veterinària. Als animals de renda els medicaments han de portar el període de carència (període en el que no pot ser consumit pels humans) i la dosi.

- **CAPÍTOL XV: Documents col·legials oficials:**

Art. 81.-Elaboració i aprovació. Receptes, certificats...

Art. 82.-Obligacions dels veterinaris en l'expedició de certificacions i d'altres documents. Comporta una certa responsabilitat.

Art. 83.-Falsedat o inexactitud.

- **CAPÍTOL XVI: Publicacions científiques:**

Art.84.- Elaboració i difusió de publicacions

Art.85.- Autoria de les publicacions

- **CAPÍTOL XVII: Peritació i investigació:**

- Normes de la investigació.

- Elaboració.

- Regulació

- **CAPÍTOL XVIII: Meritació i investigació:**

Art.86- Experimentació animal

Art.87- Sofriment dels animals

Art.88- Normes d'experimentació amb animals vius

Art.89- Diferenciació de procediments en fase d'assaig i practica clínica

Art.90- Comunicació als mitjans professionals dels avenços científics

DESPESES DE COL·LEGIACIÓ

Concepte	Preu
Col·legiació	34 euros

COST COL·LEGIACIÓ →

DESPESES TRIMESTRALS

Concepte	Preu
Quota Col·legial	46 euros
Assegurança Resp. Civil	9,20 euros (*1)
Quota Consejo General Consejos España	19,17 euros
Defuncions	3 euros
Assegurança de Vida	Preu variable (*2)

*1. L'assegurança de responsabilitat civil és obligatòria pels veterinaris exercents.

2. PER A UNA EXCEL·LÈNCIA PROFESSIONAL → AVEPA (Associació Veterinària Espanyola de Petits Animals)

AVEPA crea un codi d'excel·lència professional, que no són obligacions sinó recomanacions (no són d'obligat compliment: és un obligar ètic, no jurídic).

Com a punts d'interès hem de destacar la legítima defensa dels negocis privats i la autenticitat d'oferir un servei professional de qualitat. El fruit de l'activitat veterinària és el benefici econòmic, però això no té perquè ser contrari a la qualitat professional.

Objectius:

- Promoure els valors ètics a l'hora de prendre decisions
- Promoure el compromís ètic de la professió veterinària
- Gestió ètica de les clíniques de petits animals
- Creació d'un comitè per la resolució de casos concrets

Objectius específics:

- Punt de referència social, acadèmic i multidisciplinari
- Ser un manual de referència en el sector d'animals de companyia
- Induir als estaments oficials a considerar aquesta recomanació

Es dirigeix a:

- Veterinaris clínics
- Auxiliars tècnics veterinaris
- Empleats de clíniques veterinàries
- Estudiants de veterinària

Es vol aconseguir:

- Implantar un codi de valors
- Sensibilitzar a la professió
- Estimular la seva aplicació
- Difondre els treballs i reflexions

Principis fonamentals:

- Principi de no maleficència
- Principi de benestar animal
- Principi del respecte a la autonomia del client o propietari
- Principis de Justícia, solidaritat i beneficència
- Principi de correcta distribució d'honoraris i serveis prestats
- Principi de prudència
- Principi de qualitat
- Principi de competitivitat i rendibilitat

Les nostres responsabilitats professionals:

- Compromís de competència professional
- Compromís de mantenir una relació apropiada amb els propietaris
- Compromís amb la millora de qualitat de la prestació professional.
- Compromís de projecció social.
- Compromís per una distribució justa de serveis i honoraris.
- Compromís amb la metodologia científica.

- Compromís de mantenir la confiança i la transparència en la resolució de conflictes d'interessos.
- Compromís de responsabilitats professionals.
- Compromís amb la competència lleial.
- Compromís amb la gestió ètica de la empresa.
- Compromís amb el medi ambient.

3. NORMES DEONTOLÒGIQUES DELS METGES DE BARCELONA

Surten del col·legi de metges de Barcelona, són molt aproximats als de Catalunya. És per la professió de metge, però són normes molt semblants a les de veterinària.

Principis Generals:

- Funció del metge
- Necessitat de formació
- Integrar la salut al conjunt social. Ex: campanya de vacunació
- No discriminar. Ex: per problemes econòmics.
- Respecte al criteri del pacient
- Respecte a la consciència personal del metge
- Total independència del criteri mèdic

Relació metge – pacient:

- Lleialtat al pacient
- Atenció de qualitat
- Respectar les conviccions del pacient
- Dret a la intimitat del pacient
- No abusar de les practiques complementàries
- Consentiment del tractament per part del pacient
- Llibertat d'elecció de metge i centre
- El metge pot negar-se a prestar assistència (exceptuant les urgències)
- No pot actuar de perit sobre casos dels seus clients
- Obligació de portar la historia mèdica

De la informació:

- Donar la màxima informació
- Donar el diagnòstic i pronòstic
- Dret del pacient a disposar d'un informe
- La informació només pot ser transferida a altres col·legues amb l'autorització del pacient

Dret a la intimitat i secret professional:

- Dret de tota persona a preservar la seva intimitat
- Obligació de guardar secret de tot el que el seu pacient li relati
- Preservar la intimitat d'un menor fins i tot davant dels seus pares
- L'autorització del pacient a revelar un secret no obliga a realitzar-lo
- Protecció de bases de dades

Dels tractaments:

- Utilitzar tots els medis
- Prendre decisions en situacions de risc
- No utilitzar teràpies no basades en evidències científiques
- Si s'utilitza tractaments no convencionals està obligat a comunicar-ho de forma clara
- Dels trasplantaments de donants vius
- De la vaga de fam
- De l'economia en els tractaments

De la reproducció humana:

- No tot el que és factible tècnicament és adequat èticament
- No modificació del genoma si no és una indicació de millora de salut
- No avortament i no esterilització sense consentiment
- Pot negar-se a realitzar actes en contra de la seva consciència però no a donar informació
- Pot intervenir en la elecció del sexe per prevenir malalties hereditàries
- No podrà intervenir en la clonació

De la mort:

- Respectar la voluntat del malalt d'acord amb el seu testament vital
- El tractament és evitar el patiment
- En cas de mort cerebral la desconexió és el més indicat

De la tortura i vexacions:

- Mai participar-hi
- No estar present
- Denunciar-ho

De l'experimentació mèdica:

- Sempre després de l'estudi al laboratori
- Després d'avaluació científica i seguint un protocol
- Consentiment lúcid i lliure
- Amb medis humans i tècnics a l'abast
- No interrompre terapèutiques eficaces
- Difondre els resultats (bons i dolents)
- No crear falses expectatives

Exercici en institucions:

- No treballar si no se'l permet respectar els seus deures ètic i deontològics
- La retribució no pot estar basada en la productivitat
- Negar-se a practicar actes mèdics si no es té la preparació adequada

Relació entre companys:

- Dret a demanar consell i obligació a dar-lo
- No crear desprestigi públic
- No interferir en l'assistència d'un altre col·lega
- Proporcionar entre metges la informació necessària del pacient

- No apropiar-se dels coneixements d'un col·lega

4. REGLAMENT CLÍNICA DE PETITS ANIMALS

Va néixer fa 25 anys, quan el nºde veterinaris dedicats a petits animals era molt petit i tenien competència amb certs estaments. Abans les "pajareries" o botigues d'animals van veure un bon negoci posar als seus locals una assistència veterinària amb un veterinari sense experiència o una persona que no era professional. Quan això estava molt estès es va decidir definir legalment el que era una clínica de PA per evitar aquestes estafes.

D'aquesta manera es van definir diferents modalitats i qualsevol clínica de PA que actualment vol obrir ha d'inscriure's al registre i tenir una regulació de les urgències (encara avui estan mal regulades, és una forma de captar clients que no troben el seu veterinari habitual). Poden tenir un servei a domicili. Aquest reglament és de Catalunya, per això està en català.

Les clíniques i els hospitals s'han d'inscriure al registre.

Modalitats: defineix què és:

- Consultori veterinari
- Clínica veterinària
- Hospital veterinari
- Urgències: obert 24 hores
- Urgències: telèfon 24 hores

Consultori: ha de tenir com a mínim:

- Sala d'espera
- Sala de visita (amb taula i llum apropiada)
- Escriptori professional
- Lavabo
- Frigorífic
- Dedicat exclusivament a aquest fi
- 30 m²

Clínica: ha de tenir com a mínim:

- Els mateixos requisits que el consultori +
- Instal·lació radiològica i sala de revelat amb protecció
- Quiròfan independent amb aparell de gasos
- Laboratori amb equipament per anàlisis
- Esterilització
- Material adient per urgències
- Mínim 60 m²

Hospital: ha de tenir com a mínim:

- Els mateixos requisits que la clínica +
- Sala de recepció
- Sala de primeres cures
- Pre-quiròfan
- Sala d'aïllament

- Sala de personal
- Sala d'hospitalització(mínim 8 gàbies)
- Ecografia/electro
- Servei facultatiu 24 hores (4 veterinaris mínim)

La opció més rendible econòmicament és el consultori perquè té menys despeses.

▪ Reglament de publicitat:

- Prohibició de publicitat dels veterinaris.
- Autorització prèvia del propi col·legi. Només es podrà fer publicitat amb l'autorització prèvia del propi col·legi.
- Haurà de ser: objectiva, veraç i digna.

La informació al públic:

- Nom dels titulars veterinaris.
- Nom del centre i logotip
- Número del col·legiat
- Adreça del centre i numero de telèfon
- E-mail
- Classificació (hospital, clínica o consultori)
- Dies i hores de consulta
- Serveis oferts
- Qualificacions i títols reconeguts pel Col·legi

Queda prohibit:

- La que atempti contra la dignitat de la persona
- Publicitat enganyosa
- Contra les exigències de la bona fe
- Que signifiqui violació del secret professional
- Comparativa entre veterinaris
- Si fa menció de títols que no es posseeixen. Les especialitats no es poden confondre amb la dedicació, l'especialitat és reconeguda per la universitat.
- Honoraris o gratuïtat de serveis (contradiu al que posa a la llei de publicitat)
- Temes que puguin induir a confusió

▪ **CODI EUROPEU PROFESSIONAL:**

Es va fer amb l'objectiu d'aconseguir que tots els països tinguessin el mateix tipus de regulació. No són d'aplicació obligatòria a cap país, ja que les legislacions nacionals tenen primacia. Tot i ser bastant lògiques estan en desús.

- Harmonització de les regulacions nacionals
- Definicions dels temes
- Primacia de les legislacions nacionals
- Definició de professió veterinària
- Responsabilitats professionals

- Deures i conductes
- Secret professional
- Formació permanent: és necessària

L'exercici professional:

- L'establiment: àrea ocupada per un veterinari.
- Àrea ocupada: als països del nord i França si un veterinari vol obrir una clínica a una determinada zona, una àrea ja ocupada per un altre veterinari, ha de demanar un permís. A Espanya això no es fa.
- Veterinari i públic
- Pràctica clínica
- Prescripció i administració de medicaments: regulada per les lleis de medicaments.
- Consultes o contrast d'opinions
- Substitucions
- Exercici conjunt
- Exercici en societat

ELS 12 PRINCIPIS DE LA CERTIFICACIÓ VETERINÀRIA

Són uns principis comuns a la UE. Estan regulats per la OIE i la OMS.

Un veterinari farà un certificat quan vulgui donar fe d'alguna cosa, avalar-ho com a professional veterinària, haurà de complir aquests requisits:

1. Només certificar els assumptes que corresponen al seu propi coneixement.
2. Mai certificar assumptes que no puguin ser verificats pel qui ho firma.
3. No certificar fets que puguin plantejar dubtes en un possible conflicte d'interessos (animals propis). Ex: no podem certificar que el nostre gos és de raça x si no ho és.
4. Redactar els certificats en termes simples i fàcils de comprendre.
5. No utilitzar paraules o frases que pugin tenir més d'una interpretació.
6. Els certificats han de ser escrits en una fulla indivisible i rebre un nombre únic. Si hi ha més d'una fulla, s'hauran de firmar totes les fulles i indicar que n'hi ha més d'una.
7. Els certificats s'escriuran en l'idioma del firmant i hauran d'anar acompanyats d'una traducció a l'idioma del país destinatari.
8. Els certificats hauran d'identificar individualment a l'animal. Excepte els pollets d'un dia de vida.
9. Els certificats no exigeixen que un veterinari certifiqui que s'ha acomplert el Dret comunitari.
10. L'autoritat expedidora haurà de facilitar al veterinari que certifica notes de guia i instruccions.
11. Els certificats han d'expedir-se i presentar-se sempre en original. Al firmar un certificat, el veterinari ha d'assegurar-se de:
 - a. Firmar, segellar i completar qualsevol part manuscrita.
 - b. No tenir supressions ni alteracions (si posem títex o tatxem s'ha de firmar una altra vegada per indicar qui ho ha fet).
 - c. No només firmar, sinó també posar el nom, qualificació i adreça.
 - d. Data i quan sigui possible, el període de validesa.

12. No consta enlloc (em sap greu!)

TEMA 4: SORTIDES PROFESSIONALS

Les sortides professionals d'un veterinarí es resumeixen en aquests 4 punts:

1. Funció pública (funcionaris)
2. Clínica d'animals de companyia
3. Clínica d'animals de producció.
4. Empresa privada

1. FUNCIÓ PÚBLICA

La llei de funció pública 9/94 regula tot el règim de funcionaris de tot l'estat, és comú per totes les persones que donen serveis a l'administració pública.

S'hi pot accedir com a:

1. **Accés a la condició de funcionari:** s'han de fer oposicions, que a veterinarí consten de 50 temes de part específica i 30 temes de part general. No es convoquen cada any, només quan l'estat té necessitats. Al passar les oposicions es té dret a una plaça, però no està predeterminada (com més mèrits més possibilitats d'escollir la plaça).
 - Concurs de trasllats: possibilitat d'anar d'un lloc a l'altre. Cada persona té una valoració amb punts, quan surten les llistes amb places vacants aquells amb una major puntuació poden escollir.
 - Concurs de mèrits: en funció del que saps et donen una puntuació.
 - Incompatibilitats: quan una persona pot influenciar des del món privat al món públic. Per treballar en una segona feina és necessari demanar un permís a l'administració. Ex: un veterinarí de sanitat pot treballar a la docència però no en algo que sigui privat (i que pugui influir-hi) perquè podria accelerar els tràmits.
 - Expedients: quan fas alguna cosa mal feta primer et donen l'expedient informatiu i després el sancional. Que t'entreguin el segon impedeix seguir amb la feina de funcionari i la pèrdua de la oposició.
 - Carrera administrativa: no s'accedeix a un càrrec superior fins que aquest es jubila o mor. L'administració té una estructura molt piramidal que fa molt difícil el poder ascendir.
 - Les oposicions es convoquen cada 3 anys i consten de 3 parts ben diferenciades:
 - Part general: coneixements d'administració, constitució, Estatut d'autonomia, dret administratiu...
 - Part específica: 25 temes de producció i sanitat animal i 25 temes de salut pública.
 - Coneixements d'idiomes (ES PUNTUA EL CATALÀ!)
 - Un funcionari pot treballar a la:
 - Administració de l'estat + (veterinarí Militar)
 - Administració de la Generalitat
 - Administració Municipal

- Administració CEE
- Entitats públiques internacionals: FAO, OMS

2. Accés provisional:

2.1. **Interí:** No ha de fer oposicions, només s'ha d'apuntar a unes llistes i l'administració quan el necessiti el truca. Es tracta d'un treball:

- De caràcter temporal
- Mèrits discrecionals fixats per l'administració. Aquells que tenen una major puntuació són els primers en optar a una plaça.
- Mateixes obligacions que els funcionaris (i cobren el mateix)
- Places fixes sense mobilitat

2.2. **Substitut**

2.3. **Contracte laboral:** són feines que sorgeixen en determinades situacions. Ex: un escorxadors que durant una temporada necessita veterinaris perquè treballin per la nit (14 hores a la setmana). Algunes de les seves característiques són:

- Places concretes i per necessitats puntuals
- Horaris irregulars
- Mateixes obligacions i drets que els funcionaris

Les places que podem trobar són:

A. Sanitat: en un partit, en delegacions, en un laboratori o en escorxadors, ACSa (agència catalana de seguretat alimentària). Algunes places són:

a. Places en **comarques:**

- Control i inspecció de les empreses amb RGS (registre general sanitari).
- Campanyes concretes de control alimentari
- Alarmes alimentàries
- Control del APPCC
- Escorxadors Municipals
- Llotges de peix
- Inspeccions per concessió de permisos sanitaris

b. Places en **escorxadors:**

- Empreses de control permanent: sempre hi ha d'haver un veterinari quan se sacrifiquen els animals.
- Control de moviments pecuaris mitjançant guies, és a dir, documents que permeten conèixer l'origen de l'animal.
- Control de la higiene de la carn
- Horaris intempestius (nocturns)
- Dificultat de tracte amb la gent (el mercat de la carn es mou molt pels diners)

c. **Places en Delegacions i Serveis Centrals:**

SSTT-SSCC: serveis territorials i centrals. Els serveis territorials són els centres on es defineix el tipus de gestió de les polítiques sanitàries i on es desenvolupen les polítiques provincials. Va canviant en funció dels criteris polítics. La gent que treballa als serveis territorials i centrals fan 4 coses:

- Disseny de polítiques d'actuació
- Atenció als veterinaris de comarques

- Atenció als industrials
- Atenció als medis de comunicació

Han d'avaluar i gestionar els riscos (per minimitzar-los) i comunicar-ho a la població.

Hi ha una mala relació treball – mitjans → l'administració no ho ha sabut corregir. S'han d'optimitzar els recursos i els mitjans. Hi ha funcionaris saturats de feina (metges, infermeres...) i altres que no en tenen.

B. Ramaderia: en un partit, en un laboratori o en delegacions.

Algunes tasques són:

- Tramitació d'ajudes ramaderes
- Control del sanejament ramader: ho fan veterinaris lliures, però han d'indicar els resultats a algun veterinari funcionari.
- Control de les malalties de declaració i/o notificació. S'han de declarar a nivell internacional. Quan un veterinari detecta un brot d'una malaltia de declaració obligatòria ho ha de dir a l'administració i aquesta ha de fer analítiques, sacrificis, immobilització d'animals...
- Campanyes de sacrifici obligatori. Hi ha malalties de declaració obligatòria que no afecten les persones però la UE obliga a sacrificar i incinerar els animals afectats. Abans si es tractava de malalties que no es transmetien a les persones es permetia el sacrifici a l'escorxador i la venda pel consum humà. Quan es tracta d'una epidèmia es produeix una gran pèrdua de diners.
- Extensió de les guies: el control sobre les guies l'han de fer els funcionaris (per saber la traçabilitat)
- Registre d'explotacions ramaderes: nº de granges i gent que hi treballa, que cada vegada van disminuint.

C. Medi Ambient: en una delegació.

Les retribucions són:

- Grup A: és el màxim esglaió dins de les institucions públiques. El B serien els medis mitjans. El C seria la formació professional. El D seria el zelador de qualsevol centre oficial.
- Nivell de 20 a 30. El president del govern estaria en el nivell 30. Tots els funcionaris del mateix grup i nivell tindran el mateix sou. Els veterinaris estan al grup A perquè són de formació superior i normalment estan al nivell 22.
- Existeix un complement per places d'escorxador, nocturnitat... En funció de la plaça que ocupes, del lloc de treball en el que estàs pots cobrar més.
- Aproximadament de 27 a 28.000€

Problemes ètics:

- Incompatibilitats: la feina dins la funció pública hauria de ser incompatible amb qualsevol altra. Si que es pot treballar en una segona feina, però s'han de demanar compatibilitats.
- Suborns: perquè els funcionaris moltes vegades han de firmar permisos, tenen capacitat de decisió.
- Desídia i falta d'interès: perquè ja han aconseguit la plaça
- Falta de preparació
- Amiguisme

- Interès de pressió: si canvia la política tot canvia. Ex: si un grup polític vol obtenir molts afiliats ramaders, si els ramaders li demanen que no volen pressions per part dels veterinaris, els polítics exigiran als veterinaris que no es fixin en les granges.

2. CLÍNICA D'ANIMALS DE COMPANYIA

a. Plantejament inicial:

Hem de saber on volem treballar o què ens volem muntar. Si un consultori, una clínica o un hospital. Ens hem de fer certes preguntes:

- Si treballar com a veterinari serà activitat única o segona activitat (primer una altra feina més important)
- Si treballarem pel nostre propi compte (exercici liberal de la professió) o per compte de tercers (per altres). És a dir, ser empresari o treballador.
- Si muntem una empresa serà pròpia o en societat amb altres companys. En cas de ser la segona opció hem de fer bé les clàusules per poder deslligar-se després sense problemes.

b. Requisits legals i tècnics:

Requisits legals perquè es tracta d'una activitat comercial que necessita el permís municipal pertinent i requisits tècnics perquè és necessari un personal format i un bon equipament.

Els requisits són:

- títol de veterinari
- col·legiació
- llicència fiscal
- autònoms
- declaracions fiscals
- requisits legals exigits als àmbits municipals
- legislacions específiques: protecció radiològica, residus sanitaris (cadàvers → normalment van al congelador i una empresa els recull i incinera)
- coneixements específics en patologia, terapèutica i cirurgia
- local i equipament
- experiència i especialització

c. Requisits comercials:

És molt important escollir una bona zona i determinar l'estructura de l'empresa des d'un principi.

- *Zona escollida:* fa falta fer un estudi de mercat abans de muntar res.
 - competència: no anar a un lloc on hi ha moltes clíniques.
 - estatus social
 - densitat d'animals: si no hi ha animals no caldrà que muntem res.
 - cost del local
 - situació: no en un lloc on no hi ha aparcaments.
- *Estructura:*
 - consultori, clínica o hospital.

- equip humà
- equip instrumental
- inversió inicial (important)

d. Previsions futures:

- regulació de la densitat de clíniques: segurament no es farà perquè és un sector lliure.
- regulació de les guàrdies: estaria bé i s'ha de fer.
- personal auxiliar
- regulació lliure de mercat
- titulació d'especialistes
- ??????????

e. Solucions:

- augmentar la demanda : augmentar el número d'animals és difícil
- augmentar la qualitat
- oferir nous serveis: analítiques, radiografies, ecos... Els animals més vells són els més rentables.
- profunditzar en els casos
- augmentar els preus
- disminuir els centres: difícil.
- grans centres multidisciplinaris
- petites consultes especialitzades

3. CLÍNICA D'ANIMALS DE PRODUCCIÓ

El número de veterinaris de grans animals ha disminuït molt perquè un sol pot portar molts animals a la vegada. Es tracten de.

- Animals de producció: aliments
- Animals d'oci: cavalls
- És un sector altament tecnificat
- Produccions intensives
- Dependència d'empreses d'alimentació. Moltes granges de pinso donen servei tècnic de veterinaris.
- Treball com lliure
- Campanyes de sanejament
- Grups de veterinaris per zones

4. EMPRESA PRIVADA

Tals com:

- Empreses farmacològiques
- Empreses de pinsos
- Empreses de seguretat, ciència i tecnologia alimentaria
- Binomi rendibilitat i protecció de la salut
-

TEMA 5: LA PROFESSIÓ VETERINÀRIA A ESPANYA, LA UNIÓ EUROPEA I EN ÀMBIT INTERNACIONAL (Jordi Serratosa).

5.1 L'ENSENYAMENT DE LA VETERINÀRIA (UE)

Després de la 2a guerra mundial, Espanya (entre molts d'altres) es queda sense aliments. La Veterinària aquí comença a tenir un paper fonamental en la salut dels aliments i els animals. La UE desenvolupa una legislació brutal durant la dècada dels 70. I és la més important que s'ha fet. L'any 1978 volen harmonitzar el que és un veterinari, perquè és una cosa vital, molt necessària. Amb aquest acord, es diu quines assignatures s'han d'impartir i en quants anys s'ha de cursar. Espanya entra a Europa al 1986 (va tenir el període d'adaptació durant el Franquisme).

AQUIS diu que un país que entra a la UE ha d'adquirir tot allò que la UE tenia i té un determinat temps per complir-ho tot.

- Per tant, quan entra a Espanya, es va haver d'adaptar al veterinari europeu i és aquí és on es va introduir la deontologia. S'ha de dir que Espanya ja tenia una bona legislació però no tenia la regulació sobre els estudis veterinaris. Va adquirir la de la UE on es determinava el nombre de facultats per països, nombre d'estudiants, sistema d'admissió, anys d'estudis i pràctiques obligades. Només es regulen els grans temes; no determinen les matèries de cada assignatura, ni les hores de classe i de pràctiques ni les especialitzacions (no estan regulades).

Aquestes són diferents directives que es van fer durant l'any 1978 (Espanya a l'entrar a la UE es va adaptar a elles):

h) Veterinary Qualification (VQ)	
Dir. 78/1026/EEC	Formal qual. Vet. Med.
Dir. 78/1027/EEC	Vet. Med. Study
Dec. 78/1028/EEC	Advisory committee qualif. Vet. Med.

- 1026:** Defineix el nom que rep el títol de veterinària a la UE i l'equivalència amb altres països. Ex: hi havia una clínica de PA a Itàlia portada per 3 homes. A un d'ells el van fer fora i llavors un company va enviar una carta als clients que posava: *jo doctor "X" us comunico que el llicenciat "y" ja no treballa amb nosaltres*. Llavors l'altre veterinari va culpar l'altre de menysprear-lo, perquè a la carta deia que ell era un llicenciat i l'altre un doctor. Després es va veure que a Itàlia es deia doctor en medicina i a Espanya es deia llicenciat, era l'equivalència que havia entre els països. Però es va determinar que era un greuge, perquè feia una diferència d'estatus. Així va haver d'enviar de nou la carta definint igual a tots dos.

- 1027:** Defineix els plans d'estudis (els títols de les assignatures que s'han de donar a veterinària; també l'ètica, la legislació i la jurisprudència).

- 1028:** Crea un comitè d'universitat (no era d'aire jurídic). La seva funció és fer avaluacions i auditories de les universitats de tots els estats membres i veure si hi ha defectes.

Al 2005, es publica una directiva nova sobre el reconeixement de les qualificacions professionals, que renova l'antic document. Torna a revisar les assignatures que un veterinari ha de cursar però no especifica les hores que s'hi ha de dedicar.

h) Veterinary Qualification (VQ)	
Dir. 78/1026/EEC	Formal qual. Vet. Med.
Dir. 78/1027/EEC	Vet. Med. Study
Dec. 78/1028/EEC	Advisory committee qualif. Vet. Med.

Dir. 36/2005/EC	On the recognition of Professional qualifications.
Art 21 Principle of automatic recognition	
Art 38 The training of Veterinary surgeons	
Annex V.4. 5.4.1. Study of veterinary surgeons	

España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	1 January 1986
--------	-------------------------------------	---	----------------

A partir de 2005, ja tenim reconeixement de títols.
FVE (federació europea de veterinaris) hi té un paper fonamental.

Assignatures que s’han de cursar:

- B. Specific subjects
- a. Basic sciences:
 - Anatomy (including histology and embryology)
 - Physiology
 - Biochemistry
 - Genetics
 - Pharmacology
 - Pharmacy
 - Toxicology
 - Microbiology
 - Immunology
 - Epidemiology
 - Professional ethics
 - b. Clinical sciences:
 - Obstetrics
 - Pathology (including pathological anatomy)
 - Parasitology
 - Clinical medicine and surgery (including anaesthetics)
 - Clinical lectures on the various domestic animals, poultry and other animal species
 - Preventive medicine
 - Radiology
 - Reproduction and reproductive disorders
 - Veterinary state medicine and public health
 - Veterinary legislation and forensic medicine
 - Therapeutics
 - Propaedeutics
 - c. Animal production
 - Animal production
 - Animal nutrition
 - Agronomy
 - Rural economics
 - Animal husbandry
 - Veterinary hygiene
 - Animal ethology and protection
 - d. Food hygiene
 - Inspection and control of animal foodstuffs or foodstuffs of animal origin
 - Food hygiene and technology
 - Practical work (including practical work in places where slaughtering and processing of foodstuffs takes place)

5.2 LA POBLACIÓ VETERINÀRIA A LA UE

La FVE regula tota la qualitat veterinària a Europa i és qui informa quants veterinaris hi ha d’haver per país.

RÀTIO n°veterinaris / n°persones = 28.188/40,5 (Espanya)

RÀTIO n°veterinaris / n°persones = 19.000/61,1 (UK) 'Les comparacions mai són bones...)

- Població veterinària / País: Espanya és un dels països que dedica més hores als tres aspectes de la veterinària: Clínica, producció i higiene i alimentació.
- Ràtio: Grans animals - Petits animals / Veterinari → Ens indica quants animals de rent a companyia hi ha per cada veterinari.
 - Estructura productiva: integració o propietat.
 - La integració trenca la propietat clàssica (la granja és del pagès) i la fa passar a més industrial, ja que el ramader passa a ser un assalariat i té uns ingressos regulars. El propietari compra el pinso, té l'escorxador, envia els animals i els recull, té els seus propis veterinaris. El ramader només treballa i quan hi ha algun problema truca al propietari i aquest crida els veterinaris. A l'aviram el 100% de les explotacions són integrades (volen el mínim de veterinaris, però els més bons).
 - A les de propietat el ramader ho controla tot. La vaca de llet no està integrada, el ramader té llibertat de despeses, posa el menjar, crida al veterinari quan vol i ho gestiona tot ell. En clínica tampoc hi ha integració.
 - Nivell de vida

- Pràctica lliure (el veterinari és el propi amo, sobretot en PA), oficial (funcionari i sou fix) i assalariada (en empresa i sou fix).

▪ Estructura organitzativa general: el 80% dels veterinaris funcionaris treballen en Sanitat i Agricultura.

	Finlàndia	Suecia	Dinamarca	Regne Unit	Irlanda	Portugal	Espanya	França	Italia	Belgica+Lux	Holanda	Austria	Alemania	Grecia
Veterinaris	2.400	1.900	2.946	17.735	1.991	2.000	23.000	18.383	18.000	4.800	4.606	2.400	27.786	2.800
Clinics	228	850	2.946	9.264	1.102	900	10.500	10.229	11.000	3.500	2.427	1.340	9.277	1.000
Bovins-Mio	2	2	3	14	8	2	7	29	10	4	6	3	21	1
Porcs	1	2	11	8	2	2	18	16	8	7	13	4	24	1
Petits remugants	0	0	0	28	5	4	26	11	12	0	2	0	2	15
Gossos	0	1	1	7	1	1	4	8	6	1	1	1	4	1
Gats	2	1	1	7	nc	nc	2	8	7	1	2	2	4	nc
Cavalls	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0
Aviram	10	13	20	140	12	30	109	157	138	45	93	15	96	26
Habitants	5	9	5	59	4	10	39	59	58	10	16	8	82	11
Fac. Veterinària	1	1	1	6	1	2	9	4	10	2	1	1	6	1
RATIOS														
Hab/veterinaris	2167	4632	1799	3327	1858	5000	1713	3209	3200	2125	3409	3333	2951	3750
Hab/clinics	22807	10353	1799	6369	3358	11111	3752	5768	5236	2914	6469	5970	8839	10500
Hab/Vet+clinics	1979	3200	900	2185	1196	3448	1176	2062	1986	1229	2232	2139	2212	2763

2000 habitants per veterinari és la ràtio normal. Si és més baix el país haurà d'exportar (enviar fora) i si és més alt el país haurà d'importar (portar de fora).

El nº d'habitants per veterinari i clínic seria una ràtio més real.

A veterinària hi ha:

- **Serveis privats** → cal seguir les normes municipals
- **Serveis oficials** → infraestructures estatals

Després de la guerra mundial es va avançar molt en la legislació al voltant del intercanvi d'aliments i animals i també en les titulacions dels veterinaris, perquè a tot arreu hi hagués el mateix nivell. La OIE audita els serveis veterinaris al Món (HACCP, ISO 9000). Busca una metodologia bona per determinar quan un país té la infraestructura adequada per garantir la sanitat animal.

Les auditories es realitzen de forma confidencial perquè dir que un país no té capacitat de reacció (té punts febles) pot provocar la seva sortida immediata del comerç, ja que els altres països no es fiarien i no els hi comprarien res. Aleshores, realitzen les auditories amb l'objectiu de determinar els punts febles d'un país i així prevenir riscos en un futur i que tinguin capacitat de reacció. A més a més, intenten suavitzar les crisis i solucionar-les sense que ningú ho sàpiga.

Tipus d'organitzacions Veterinàries en funció dels "sistemes polítics":

- **Centralitzats:** Estat en què totes les decisions importants (de sanitat i agricultura) depenen d'una cèl·lula central, normalment la capital del país. En aquests països quan hi ha un brot es decideix què es fa a la capital, per això es tracten de països de petita extensió territorial on el centre està a prop del problema. Holanda, Bèlgica, Luxemburg; Grècia, Irlanda i França
- **Descentralitzats:** Estat en què independentment de l'estat central pren decisions a nivell provincial. Es tracta de països de grans extensions, en què el centre està lluny de les diferents ciutats. Itàlia, Espanya (perquè és un estat d'autonomies) i Dinamarca.
- **Mixta:** Es prenen decisions al centre si és d'agricultura (centralitzat), perquè és un sector que gasta menys diners i que no necessita una presa de decisions ràpida. En canvi, si és de sanitat les decisions es prenen a nivell provincial (descentralitzat), perquè és més car de gestionar (preparat per treballar) i necessita una assistència més urgent, sense necessitat d'anar al centre. Anglaterra, Alemanya i Portugal.

5.3 ORGANITZACIONS DE LA UNIÓ EUROPEA I ÀMBIT INTERNACIONAL

Són organismes que vetllen per una bona salut animal i per tant, una bona salut a la població. Tenim:

Organismes relacionats amb Veterinària a la U.E:

- Institucions EU
- DG SANCO i altres direccions Generals
- Comitès científics, EFSA (autoritat europea)

Organitzacions d'àmbit internacional:

- WVO
- OIE (organització mundial de salut animal)
- FAO / WHO – CODEX (organització nacional mans unides per l'agricultura)
- OECD (pel desenvolupament econòmic)
- WTO (comerç)
- Council of Europe → forma part d'Europa però no de la unió Europea (per regular aquells països que no són dins la Unió Europea)

Una mica de cultura general.... UNIÓ EUROPEA = 27 estats Membres

PAÏSOS QUE FORMEN PART DE LA UNIÓ EUROPEA

Alemanya	1952
Bèlgica	1952
França	1952
Països Baixos	1952
Itàlia	1952
Luxemburg	1952
Dinamarca	1973
Irlanda	1973
Regne Unit	1973

Grècia	1981
Espanya	1986
Portugal	1986
Àustria	1995
Finlàndia	1995
Suècia	1995
Chipre	2004
Eslovàquia	2004
Eslovènia	2004

Estònia	2004
Hungría	2004
Letònia	2004
Lituània	2004
Malta	2004
Polònia	2004
República Checa	2004
Bulgària	2007
Romanía	2007

Objectiu creació UE: Unir progressivament les polítiques econòmiques dels estats membres, promoure el desenvolupament harmònic de les activitats econòmiques en el conjunt de la UE, elevació accelerada del nivell de vida i manteniment de relacions estretes amb els diferents estats.

Al 1960, s'inicia el programa per eliminar les barreres tècniques per el intercanvi de productes en general- Reglamentacions – Directives – Decisions. I es crea una estructura: Consell, Comissió, Parlament, Tribunal de Justícia, Tribunal de Comptes,...

5.3.1 ORGANITZACIONS RELACIONADES AMB VETERINÀRIA A LA UE

La UE posava limitacions en la utilització de determinades substàncies basant-se en estudis científics, el problema és que això creava molts pleits per part d'altres països ja que aquests límits impedièn la importació. Per això, aquests països denunciaven a la UE tenir opinions científiques esbiaixades pels polítics. A partir d'aquí, al 2002 es va crear l'agència de seguretat alimentària (EFSA) que té autonomia total, el consell li pot fer preguntes però no pot involucrar-se. Es creen els comitès científics. En conceptes mèdics tenim la SANCO.

- **Comitè Permanent de la cadena alimentària (DG-agri/SANCO).**
 - Inspecció d'aliments d'origen animal (FVO)
 - Comitè consultiu d'experts en veterinària (creació especial segons temes d'interès). DG SANCO.
- **Comitès científics (EFSA)**
 - Salut animal (malalties i benestar) → EFSA
 - Riscos microbiològics → EFSA
 - Nutrició animal i producció → EFSA
 - Medicaments → EMA
- **Comitè consultiu d'experts en Veterinària (DG – ENTER).** La SANCO demana als laboratoris nacionals dels diferents països que vinguin experts per fer opinions objectives, es van crear segons temes d'interès.

Resultat: la comissió fa la legislació veterinària de l'UE sobre tots els temes d'interès en el intercanvi d'aliments, animals o derivats i, a més a més, controla el compliment d'aquesta legislació. L'EFSA dona

la seva opinió científica, però després és la comissió la que decideix, pot fer el que vol però si no li fa cas a l'EFSA ho ha de justificar.

1. O.C.D.E.-Organització de Cooperació i desenvolupament econòmic:

Es va fer a partir de la segona guerra mundial pagada pels EEUU. Més concretament al 1947 a Paris i formava part del Pla Marshall. La OCDE va fer publicacions importants:

- 1952 Informe "Lluita de malalties animals"
- 1956 "Malaltia de Jones-Boví (paratuberculosi), Oví, cabrum"
- 1957 "Lluita Hipoderma Bovis i malalties d'animals joves"
- 1959 "Malalties infeccioses animals i la organització dels serveis veterinaris a Europa"
- 1961 Formació OCDE (24 estats membres) amb l'objectiu de: "Assegurar el creixement econòmic i liberalitzar el comerç". La pàgina web oficial del OCDE és <http://www.oecd.org/home/>
- El més important que va fer és: un codi de condicions mínimes als llocs de sacrifici, mesures higièniques, locals refrigerats per l'exportació. (Texts adoptats per la UE i FAO/OMS).
- Al 1981 es va descriure el GLP (Good Laboratory Practice) o les bones pràctiques de laboratori: Condicions mínimes exigibles, evitar proves per duplicat. Red de laboratoris GLP aprovats. Avui en dia s'està canviant però les han tingut fins ara, van sortir d'aquí.
- Temes actuals:
 - Política Agrària-Medi Ambient
 - Ajuts al desenvolupament
 - Qüestions energètiques

Pàgina web del WTO o world trade organizations (organisme mundial del comerç): el còdex alimentari és el seu punt de referència pel que fa a seguretat alimentària i la OIE fixa les condicions de salut animal (controla el comerç d'animals vius i les seves malalties).

2. Consell d'Europa:

Dóna poder al còdex i a la OIE per ser punts de referència i indica quines són les ocasions en que els països poden no complir-ho. Es va crear al 1949, abans de que es formés la UE, involucrant a tots els països d'Europa (21 al principi) i que va augmentant en número (**agafa països que encara no estan a la UE**). Ho hem de diferenciar del consell europeu, en el qual el secretari general és Solana i que representa tots els països de la UE.

- Hem de recordar que el consell d'Europa no fa legislació europea, no és cap constitució de la UE, sinó que fa propostes/recomanacions que moltes vegades acaben sent de legislació europea. En canvi el consell europeu sí que fa legislació europea.
- **Objectius:** Treballar per la unitat Europea, millorar les condicions de vida i desenvolupar els valors humans, donar prioritat al dret dels homes. La gran importància és que es preocupa pels drets Humans, que és el mateix que dir el dret a la Salut Pública.
- És el primer organisme que fa recomanacions de:
 - Higiene Alimentària

- Higiene ambiental
 - Higiene Animal, Protecció animal (CAHPA)...
- És el primer organisme que tira endavant normes de protecció animal.
- Creen Normes que només són vinculants si es ratifiquen als parlaments dels respectius països, si no s'apliquen s'haurà de justificar. En resum, quan aconseguen una declaració es va aplicant +/- tard a tots els estats membres, si no s'aplica s'ha de justificar.

Tasques de l'àmbit veterinari i de la seguretat dels aliments:

- Classificació 2000 substàncies aromàtiques de productes alimentaris en funció de la seva permissivitat.
- Materials per envasar en contacte amb productes alimentaris
- Classificació de pesticides segons el grau de toxicitat, residus, normes d'ús...
- 1978: Recomanacions dels Manipuladors d'aliments
- 1961: Recomanacions amb l'ús d'antibiòtics per creixement animals d'abast i llet, metalls pesats a productes alimentaris
- Convencions: Transport d'animals, allotjament d'animals i protecció animal (Experimentació), Sacrifici d'animals d'abast.
- Hi ha una lenta incorporació a les legislacions Estatals, ja que són temes molt avantguardistes (moderns). Van més avançats que la societat i per això és difícil anar-los introduint. Només la conscienciació dels riscos ajuda a la cooperació.

El Consell d'Europa no se sap si tirarà endavant o passarà a ser consell europeu, ja que la UE cada vegada és més gran i arribarà un moment en què els països que estan al Consell d'Europa seran els mateixos que els del Consell Europeu. El consell d'Europa no és una comissió europea (molt important!)

ASPECTES IMPORTANTS:

- Entre autonomies hi han diferències → Hi han comunitats on es fan vacunacions de ràbia i altres que no
- El número d'estudiants ha anat disminuint fins arribar a un equilibri moderat.
- 11 facultats de veterinària en tot l'estat (Oh, my God!)
- Paguem una quota al col·legi respectiu i al consell general de veterinaris d'Espanya.
- El número de veterinaris col·legiats han anat augmentant (la ràtio nº de veterinaris per animal ha augmentat). Encara hi han més homes que dones.

A Catalunya existeix molt poca dependència de la veterinària lliberal de l'administració, només en els casos en què es participa en les campanyes de sanejament ramader s'està sotmès a certs condicionants d'actuació com poden ser:

- la comunicació dels resultats obtinguts
- la identificació
- la firma de certificats de salut dels animals pel transport a escorxadors
- les vacunacions oficials

5.3.2 ORGANITZACIONS D'ÀMBIT INTERNACIONAL

1. W.V.O. (organització mundial de veterinària):

- Objectius:
 1. Centralitzar totes les organitzacions veterinàries del món.
 2. Convocar un congrés cada 4 anys.
 3. Foment de la professió i recerca veterinària.
- En forma part → Especialistes, organitzacions nacionals, sindicats, indústries, organismes internacionals com OIE, FAO, OMS, IVSA, WAAP...

2. Associacions mundials d'especialistes:

- Àmbit mundial, no a tots els països. Normalment, cada país té una associació (que varia de president cada "x" temps per anar variant el tema a tractar), però és d'aspectes purament tècnics. Moltes associacions no tenen representació a Espanya, són tant petites que van directament a Europa.

AVEPA si que té representació a Espanya i forma part de les associacions mundials d'especialistes.

- Grups d'interès comú:
 - Comunicació i resolució de problemes.
 - Internet
- Objectiu: recerca i avanç.
- Propostes a la societat (Ex: WAVFH).

3. O.I.E. (Organització Internacional d'epizooties):

Té un caire polític. És la organització mundial de referència de la salut animal. A través d'ella podem saber si una malaltia existeix o no, mètodes de diagnòstic,...

Objectiu:

- Recull informació d'epizoòties arreu del món.
- El lliure transport de bens exigeix conèixer l'estat sanitari dels animals. Pretén que el tràfic d'animals perjudiqui al menys possible als animals del país que exporta (animals autòctons), i que els aliments que arribin a un país no facin mal als humans.

Creació al 1924 amb la seu a Paris (24 a > 99 països / Quota)

Caires:

- Caire científic: anàlisis més actualitzades i més fiables → fer estàndards i fer-los valer als estats.
- Caire gestor: establir marges de les decisions que no queden cobertes pel caire científic (establir acords de gestió) → gestió de les crisis.

Funcions:

- Control de la situació de les malalties infeccioses i obligació de declaració per part dels estats membres. Medis Tel / Fax / Internet...
Vol que en qualsevol situació en que aparegui una malaltia, es declari i es facin determinats paràmetres tècnics i mesures oportunes perquè els paràmetres protegeixin als animals d'un país.
Per exemple, la febre aftosa es transmet a través de la llet però no directament als humans (no és una zoonosi). Si un país rep llet d'un país endèmic l'hauria de pasteuritzar (precaució) i no l'hauria de donar als vedells (pel risc de contagi). Existeix el perill de que un país endèmic tingui un brot que no es declari i que venguin la llet a un altre país, contagiant-lo i escampant-se molt ràpidament. Aquests perills fan que hi hagi desconfiances entre països.
- Recerca de Prevenció de malalties per coordinar un treball conjunt. Publicació Butlletí mensual (legislació, reports tècnics, estadístiques i col·laboracions especials).

A partir de 1995 la OIE és el punt de referència tècnic de tots els països. Si un país vol fer una legislació en quant a explotacions de carn cal que sigui igual que la OIE.

www.oie.int/org/en_index.htm → és la pàgina oficial de la OIE, on surten els informes tècnics més importants per les malalties d'animals de rentat (importants pel comerç) i les zoonosis de petits animals. És un pilar fonamental per trobar informació sobre les malalties i els mètodes de diagnòstic. També és un punt de referència a on adreçar-te en cas d'aparició d'un brot, a més t'indica què cal fer. Les tècniques que hi ha no són les més modernes del món però sí les que estan acceptades per tothom. S'han de respectar els paràmetres tècnics que diu la OIE.

4. F.A.O./O.M.S. - CODEX ALIMENTARIUS:

Organització d'Agricultura i Alimentació i Organització Mundial de la Salut (en anglès WHO)

- **FAO:** vol elevar el nivell de vida a través de l'alimentació. És una entitat de nacions unides amb l'objectiu que tothom tingui aliment. Es dedica a subministrar aliments.
- Té la central a Roma i es va crear al 1945.

Accions:

- **Informatives:** Plans regionals, Nacionals o Mundials.
- **Direcció i preparació de projectes.**
- **Programes d'ajuts d'alimentació:** hi ha més de 2000 programes de desenvolupament en curs. Les malalties animals incideixen directament a la capacitat nutritiva d'un país. Fent campanyes de vacunació, de prevenció o millores d'higiene s'aconsegueix augmentar la capacitat alimentària dels països.

Dilema: Com nivellar un món de "dues" velocitats / Standard / exigències. El gran problema per la FAO és que al millorar un país fa anar enrere al país veí, creant així pobreses més extremes. És a dir, si evoluciona un país l'altre passa a ser més pobre perquè el flux de comerç s'atura ja que les garanties dels aliments que demana el país més evolucionat l'altre no les pot complir (si el país del costat no pot seguir un estàndard els països del voltant no voldran importar). El que s'ha de fer és evolucionar tots els països a la vegada.

www.fao.org/ → Hem trobat que a la pesta aviar hi havia més por pel problema social per aplicar una mesura tècnicament raonable (sacrifici de les aus de corral lliures) que no pas per la pandèmia. Perquè el 50 % de la població rural vivia d'això i si es sacrificaven es podria crear una revolució.

- ✚ **OMS:** vol protegir la Salut considerant un tot l'estat físic, psíquic, social i espiritual. Volen preservar la salut animal, que no només és l'absència de malaltia sinó també el benestar de l'animal. La OMS i la FAO tenen un punt de confluència en les zoonosis.
 - Té la central a Gènova (Suïssa) → 152 membres. Es va crear l'any 1948.

Accions: Programa de:

1. infeccions i intoxicacions alimentàries, zoonosis
2. malalties no infeccioses i
3. protecció ambiental.

— Hi ha centres arreu del món com a centres de referència específics de malalties concretes.

- Higiene d'aliments.
- Zoonosi – Instituts (Toxoplasmosi, Equinococcosi, Cisticercosi, Brucel·losi, T, Hidatidosi, Leptospirosi).
- Centres Regionals: Àfrica / Amèrica / SE asiàtic / EUR / Orient Mitja / Pacífic Est

La OMS i la FAO s'han ajuntat en una institució → CODEX alimentari

- ✚ **CODEX ALIMENTARI:** és una recopilació de Normes i Codis de Pràctiques i Recomanacions aprovades per consens al si de la Comissió del Còdex Alimentari a través dels comentaris i observacions dels Governos Membres.

El Programa Conjunt és finançat per la FAO en un 75 % i per la OMS en un 25%, el Secretariat és conjunt i té la seva seu a les oficines de la FAO a Roma.

- **OBJECTIUS:**

1. protegir la salut del consumidor
2. assegurar la qualitat dels aliments
3. facilitar el intercanvi comercial d'aliments a nivell mundial i reduir els obstacles al comerç

Aproximadament el 70% dels membres són països en vies de desenvolupament, d'aquí la gran importància d'aquest programa.

Actualment la Comissió del Còdex consta de 28 Comitès Mundials

Estructura: un President, tres Vicepresidents, sis representants de les Àrees Geogràfiques establertes per Nacions i cinc representants de Comitès Coordinadors.

Exemples de grups científics (additius, contaminants,..):

*Contaminants: nivells acceptables de contaminants → la OMS estableix uns nivells màxims. La FAO estableix els nivells una mica + alts si és necessari perquè hi hagi un cert comerç

OMS reconeix que els estàndards sanitaris i l'avaluació de riscos tenen moltes barreres. Ex: diferents hàbits alimentaris en diferents països. Cada estat ha de triar el seu nivell de risc. Si l'avaluació de riscos té una demostració científica, la OMS permet que hi hagi diferents estàndards entre països. TOTES les zoonosis alimentàries afecten als veterinaris.

És un conveni entre FAO i OMS per gestionar les característiques dels aliments tant si són d'origen animal com si són d'origen vegetal. La OMS estima el risc (de cara al consumidor) i la FAO gestiona la producció (de cara al món real).

Ex: Es descobreixen uns pesticides que podrien ser perjudicials per l'home:

- La OMS determina el límit a partir del qual no s'hauria d'utilitzar (determina el límit acceptable de risc).
- La FAO es pregunta què passaria si accepta el límit o no. A un país subdesenvolupat seria intolerable posar límits, ja que és més important utilitzar el pesticida i poder tenir més quantitat de menjar que no pas intoxicar-se amb pesticides. El problema és que no podran vendre els seus productes a altres països, ja que, superen els límits permesos en aquests.

El còdex és un organisme que fa recomanacions a nivell mundial de les condicions sanitàries (biòtiques i abiòtiques) i les condicions dels productes alimentaris perquè puguin competir al mercat mundial. El còdex és un conveni per harmonitzar riscos i perquè els productes puguin moure's pel món sense donar riscos per la gent. Però cada país pot variar el límit si està justificat. Per exemple, a Àsia posaran límits de pesticides més baixos a l'arròs, perquè en mengen molt. Realment cada país fa les normes segons els seus anàlisis de risc. El còdex dona un punt de referència a nivell mundial però cada país pot posar els seus límits, tant per sota com per sobre. Al posar els límits el país ha de saber que si els posa molt per sota del nivell de referència els altres països no ho acceptaran, perquè els hi prohibiria l'exportació. Si volem exportar hem d'acomplir les condicions que estableix el còdex però, **podem exportar a tot el món si complim les condicions del còdex? NO**. Pot sortir al mercat però hi haurà països que no ho acceptaran.

En resum podem dir que:

La FAO → s'ocupa de malalties animals que no tenen perquè afectar als humans i la disponibilitat d'aliments

La OMS → s'ocupa de malalties relacionades amb la salut humana i que els aliments no portin malalties.

5.4 RECOMANACIONS DE FUTUR

Punts crítics que afecten la producció:

- Estructura Agrària: mida i propietat de les explotacions. És important per aquells que vulguin dedicar-se als animals de renta.
- Potencial absolut agrari (NL): Holanda i Dinamarca per lo petits que són, el potencial absolut agrari es bestial. Però la concentració és tant gran que amb pocs veterinaris ja tenen suficient.

- Les competències oficials dels veterinaris són: hi ha d'haver tants treballadors a l'escorxador com veterinaris oficials. En canvi, al sector dels aliments, fàrmacs i inspecció de carns hi ha competències amb altres professions.
- Zones urbanes (Pets): el nombre d'animals de companyia va augmentant perquè el poder adquisitiu també augmenta, llavors també ens podem permetre un major grau d'especialització (també calen nous llocs on les ensenyin).
 - Nivell de vida: a les zones rurals hi ha menys poder adquisitiu així que també menys especialitzacions. Com més clients hi hagi, més serveis de gamma alta es poden oferir.
- Noves sortides de la professió: la recerca és una d'elles, el problema és que està mal remunerada, hi ha incertesa de projectes, per això s'estan fent millores per incentivar el interès.

Recomanacions de futur:

- **Canvi de xip malaltia vs salut - prevenció:** Avui en dia el que fem és curar quan l'animal està malalt, no prevenim. Prevenir és millor que curar. A més a més, ens falta recerca i hi ha falta de previsió de les malalties. Ex: no podem prevenir si no tenim una vacuna, primer cal fer la previsió de que es necessitarà la vacuna, després fer la recerca i finalment posar-la per prevenir. Actualment hi ha més despeses per les crisis i brots que no pas per la recerca, seria molt millor fer recerca per evitar les crisis. Cal afegir que a la comissió europea no s'ha aprovat cap estratègia de salut animal.
- **Canvi veterinari universal vs especialitzat.**
- **Recerca prioritària per veterinaris.**
- **Finançament més racional.**
- **Reestructuració dels veterinaris de cara a la societat.** Al principi hi havia "curanderos", sense titulació, a mesura que van aparèixer veterinaris titulats van anar desplaçant i denunciant als "curanderos".
- **Actualitzar l'educació:** l'educació s'ha d'adaptar a les necessitats de la societat. Ex: a Berlin hi ha un major nombre de persones dedicades a la higiene i inspecció d'aliments, perquè quan encara hi havia el "mur" la majoria d'aliments i animals venien de fora.
- **Estratègies i direccions de l'educació segons necessitats**

BLOC II: LEGISLACIÓ

TEMA 6: PRINCIPIS GENERALS DE LEGISLACIÓ VETERINÀRIA COMUNITÀRIA

6.1 INTRODUCCIÓ A LA UE

Les normatives comunitàries es basen en un compromís d'estat. El que diuen que faran ho han de fer, sinó hi haurà conseqüències negatives. Si un estat és membre de la UE ha d'acomplir la normativa que firma → si no ho fa li poden posar sancions, els ciutadans poden reclamar i els països veïns també, poden demanar danys i perjudicis.

Hem de conèixer la normativa europea perquè és d'obligat compliment en els terminis establerts.

La realitat és que hi ha diferents lleis i països amb diferents mètodes d'anàlisi i riscos assumits propis. S'ha d'harmonitzar.

Tractat de Roma i principis generals de la PAC (Política Agrària Comunitària):

El tractat de Roma és el tractat primari, es firma la voluntat d'anar tots junts. No està firmat que la UE tingui una actitud única d'entrar en un conflicte bèl·lic.

- ✚ 1958-1962: "Fase de producció"
 - unitat de mercat (lliure circulació de productes)
 - preferència comunitària (taxes i duanes pels de fora de la U.E)
 - solidaritat financera: és el més important (sistema de control de la carn...), orientat a la producció. → FEOGA (fons europeus d'organització (10%) i garantia (90%) agrària), 90% per garantir preus i 10% infraestructura, actualment la garantia ha ↓ i la infraestructura ha ↑.

Més de la meitat del fons anaven destinats a augmentar la producció agrària i ramadera. Així, es podien garantir preus perquè les inversions en el sector agrícola i ramader tinguessin un preu de compra assegurat. Si al mercat no es venia l'estat ho comprava. La seva prioritat era produir molt i al final hi va haver molts excedents i es va fer insostenible. La legislació de la salut animal era el més bàsic.

- ✚ 1992-2000: "Qualitat / salut pública / medi ambient"
 - Prioritat: productes amb + garantia i + qualitat
 - Fomentar les despeses estructurals
 - Protecció del medi ambient
 - Ajuts directes per augmentar la competitivitat mundial

Es va fer el procés en 2 fases → fet que condicionarà que la legislació sigui diferent

6.2 DRET PRIMARI I DRET DERIVAT

A cada país hi ha:

- legislació europea

- legislació del propi país, no contemplada a Europa → vàlida sempre i quan no contradigui la normativa europea.

1. DRET PRIMARI

El dret primari ens diu el que podem fer a nivell europeu i el que no podem fer.

- Declaració de principis
 - Tractat de Roma- 1958 CEE.-CEEAA,
 - Acta Única 1.7.1987
 - Tractat de la Unió 1.11.93 (Maastricht) → No fronteres entre països que han firmat el tractat → harmonització del control de duanes. Les taxes i duanes només s'aplicaran a la gent que ve de fora de la UE.
 - Tractat d'Amsterdam 1997 → benestar animal.

Són tractats que firmen els caps d'estat en nom dels governs i on a cada tractat s'amplien les competències de la UE.

2. DRET DERIVAT (operatiu)

Desenvolupament de totes les normes fixades al dret primari. Ens diu com hem de complir les normes.

- Normes Jurídiques (execució dels tractats). Reglaments, Directives, Recomanacions, Decisions, Dict.
- Tractats internacionals firmats per la U.E. La protecció animal és un dret derivat.
- Dret jurisprudència: Sentències del Tribunal de Justícia de la UE per decidir quines mesures s'han de prendre (cas Bosnan → jugador belga que van traspasar a França i no el deixaven jugar perquè el consideraven un estranger en comptes d'europeu; Rienks, Cassis de Dijon...)
- Sentència que val com a dret operatiu

La protecció animal és un dret derivat.

- Lliure comerç
 - **Reconeixement mutu:** no hi ha cap argument tècnic que impedeix entrar un producte al meu país perquè compleix totes les normes de salut → no hi ha efecte nociu pel consumidor. Si un estat té una producció específica pot legislar-ho (Ex: ren fumat).
 - **Dret de salvaguarda:** un estat pot trencar el reconeixement mutu i vetar un producte si sospita que pot provocar problemes de salut → és una arma molt poderosa, s'imposa en contades ocasions! Ex: vaques boges.
- Lliure circulació de persones i serveis:
 - Reconeixement de persones i serveis (títols)
 - Respecte i prevalença de directives no transposades. Hi ha normatives europees que no estan transposades, sí a nivell europeu per no a nivell estatal. La transposició no es fa ràpidament, els països ho fan poc a poc a mesura que ho poden complir.
 - Impossibilitat de lleis internes dins d'organismes que limitin l'exercici d'una feina per raó de nacionalitat dins de la UE. Un veterinari ha de saber +/- les lleis del país a on va a treballar. Un europeu pot treballar per tot Europa.

3. DRET COMUNITARI DERIVAT

Quan veiem malalties a animals o aliments trobem diferent tipus de legislació:

- **Reglament:** Text legal del Consell / Parlament o la Comissió, obligatori, de caràcter general i directament aplicable a tots els estats.
El reglament com una base o punt de partida homogeni. És més general, no entra en detalls, només en els principis d'intenció de la regulació d'algun aspecte d'un sector. Diu què s'ha de fer i com i no dóna marge de maniobra. S'aplica directament, es fa i s'aplica tal qual, sense modificar.
- **Directiva:** Acte jurídic del Consell o de la Comissió, obligant a resultats per els estats membres que disposen la forma i els medis per assolir els objectius amb un temps prefixat per la directiva. S'aprova i es discuteix pel consell europeu (representació dels estats membres) i pel parlament europeu i després no s'aplica directament. Hi ha directives només aprovades pel consell. Si no tenen despesa però són transcendents pel lliure comerç ho aprova el consell i el parlament. Els temes executius són aprovats per la comissió dels estats membres.
La directiva no s'aplica directament sinó que hi ha d'haver una transposició a cada estat, això permet fer diferents interpretacions i que cada país modifiqui / manipuli tots els marges possibles en funció dels seus interessos. A la directiva s'especifica el període de temps màxim per fer la transposició. És una legislació més detallada.
La directiva està traduïda a l'espanyol, però caldrà transposar-la. Haurem de buscar la normativa nacional, si no la trobem és que encara no s'ha transposat. Tard o d'hora s'haurà de complir.
- **Decisió:** Acte jurídic del Consell o la Comissió, obligatori de tipus específic i aplicable des de la seva notificació al destinatari.
No és una transposició (igual que el reglament) quan es firma, al dia següent entra en vigor tal qual. Són ràpides, es fan d'un dia per l'altre, són executives.
- **Recomanació:** textos d'orientació sense força obligatòria.
Imaginem que hem de consultar la legislació i no trobem la normativa nacional d'una directiva comunitària → deduirem que encara no s'ha transposat, però llavors quina normativa complirem? La decisió és nostra, depèn de la situació (cal raonar si agafar la directiva anterior o la nova que encara no s'ha transposat, podríem intentar esbrinar quan està prevista la transposició)

Tot es tradueix (està malament a la gràfica), però la única que s'adapta durant la transposició és la directiva.

	Reglament	Directiva	Decisió	Recomanació
Traducció	No	Si	No	No
Adaptació	No	Si	No	No
Afecta a	Tots	Tots	Si/No	Si/no
Contingut	General	Accio	Puntual	+/-
Aplicació	Inmediat	Plaç	Inmediat	No
Obligació	Si	Si	Si	No
Dirigit	Tothom	Tothom	Dirigit	Tothom
Explican	"Que"	"Que i no Com"	"Que i Com"	"Ad libitum"
Homogeneïtat	Si	No	Si	Si
Annexes	++	++++	+	0

Van dirigides a tothom, però la decisió pot anar adreçada a alguna regió o sector, pot tenir remitent.

La directiva marca pautes (com s'ha de fer, quan...), el reglament és més general i la decisió és més puntual, executiva.

Totes són d'aplicació immediata excepte la directiva, que necessita una transposició i temps

per decidir com fer-la. El temps va en funció del que diu la directiva.

Al reglament i a la directiva s'explica l'objectiu (què). A la directiva no s'explica el com perquè és una decisió que pren el país al fer la transposició. A la decisió sí s'explica el com s'ha de fer.

Els reglaments i les directives surten de decisions del consell i del parlament europeu. El consell europeu és una representació dels estats membres on estan els ministres adients a cada tema i de cada estat membre.

Decisió de la comissió vol dir que la comissió europea ha decidit algo? NO, perquè la comissió europea proposa aquest text i després els estats membres ho voten.

Els drets primaris en temes de salut animal amb despeses són fets pel consell i el parlament. Els temes sense despeses però urgents o de transcendència poden estar fets només pel consell. Els temes sense despeses però només administratius o molt executius poden estar fets per la comissió i els estats membres (però no és el consell).

Quan veiem una decisió europea no hem de pensar que ha estat producte d'una decisió de la comissió de Brussel·les. Sinó que la comissió és qui proposa el text i per comitologia si s'aprova o no. La comitologia és un procediment típic de la UE, es basa en la realització de reunions setmanals on està el comitè permanent, discuteix les propostes fetes per la comissió durant aquest període de temps. Al comitè permanent hi ha un representant de cada estat membre (27) que venen a parlar de seguretat animal, i quan arriba a la reunió han tingut temps per estudiar les diferents propostes que ha fet la comissió durant tota la setmana i exposen els seus arguments a favor i en contra. Es vota i s'aprova o no la decisió de la comissió. Si s'aprova és perquè tots els estats membres han votat que sí però no perquè ho ha dit la comissió.

La comissió només podria fer una decisió europea en cas de presentar-se una situació d'urgència, en la que no hi hagi temps per enviar el projecte als diferents estats membres perquè s'ho mirin. La seva decisió corre a càrrec seu (s'ha de mullar perquè no té temps), però a la setmana següent, a la propera reunió periòdica, se sotmet a votació pel comitè permanent. A més a més els estats perjudicats poden demanar danys i perjudicis.

Les noves directives poden canviar articles d'altres anteriors indicant que l'article "X" ara és d'una altra manera, però no es torna a reescriure la directiva. Això fa que al llegir la directiva actual hi hagi molts articles que no estan redactats, només s'indica que és igual que el de la directiva "X".

Un text consolidat és un escrit en el qual es fa un recull de tots els canvis que s'han anat fent durant el temps i ens mostra com estaria actualment la directiva. Però és un text sense importància legal, no vinculat, no es pot fer servir com a text legal.

La legislació consolidada no té dret legal. Si hi ha errors no té cap responsabilitat.

Poden existir directives, reglaments i decisions amb igual número; però això no indica que tinguin res a veure, poden tractar temes totalment diferents.

Al principi d'una directiva trobem els considerants, que no tenen sentit legal però que són molt importants perquè són els que donen sentit a la norma, marquen l'objectiu, expliquen perquè s'ha fet la norma. A continuació van els articles que sí que tenen importància legal i indiquen que s'ha de fer per tal d'aconseguir l'objectiu.

6.3 ÒRGANS LEGISLATIUS DE LA U.E

Hi ha 3 organismes bàsics a la UE autoritzats per legislar:

- ✚ Comissió europea: és com la suma de totes les conselleries sense poder polític manifest. Engloba el 90% dels funcionaris. És l'òrgan tecnocràtic → fa estudis, recomanacions, dóna explicacions i prioritats. La seva funció és fer un planteig tècnic dels problemes i proposar tècniques. Ha de justificar les seves decisions.
- ✚ Consell: Poder polític de tots els estats membres, fruit de les circumstàncies nacionals. Decideix (majoria simple, qualificada o per unanimitat). Existeixen:
 - CONSELL EUROPEU - Presidents d'estats
 - CONSELL DE LA UNIO EUROPEA → 17 consells de ministres
- ✚ Parlament: és la veu ètica de la UE. Decideix:
 - Codecisió (dret de Veto) amb Consell
 - Cooperació exigeix unanimitat del Consell
 - Consulta o és informat
 - Concertat amb Comissió i Consell

L'eurovaròmetre s'utilitza per conèixer la opinió del públic, es reparteixen unes enquestes per saber què opina la gent.

Abans la comissió proposava i el consell disposava. Actualment no és així, el parlament té més importància. Hem de pensar que **si diem que la comissió proposa i el consell disposa** ho estarem dient **malament**. Perquè avui en dia hi existeix la **codecisió**, és a dir, que **el consell i el parlament voten d'acord**.

Quan es decideix que alguna cosa s'ha d'aprovar per majoria qualificada, més del 60% dels vots. Abans del 2004 si s'ajuntaven França, Alemanya, Itàlia i Anglaterra podien tenir la majoria qualificada. Actualment ja no, perquè hi han més països a la UE.

6.4 PROCÉS LEGISLATIU A LA U.E

La comissió estudia i proposa. La comissió està constantment tractant temes per comitologia: reuneix els estats membres i els representants de cada estat membre vota a favor o en contra d'alguna proposta. La comissió està constantment en contacte amb tots els experts de la UE.

Però la comissió té una certa independència → pot prendre una iniciativa si els estats membres no col·laboren, comença a treure la legislació, a fer propostes...

Propostes fetes per:

- Països membres
- Comissió: grups especialitzats
- Grups d'interès. Ex: Green Peace → van a la comissió a buscar respostes
- Altres pressions a nivell internacional

Un lobby és un grup de pressió: si té bones intencions és bo per la societat, si no, és perjudicial, és corrupció.

Tractament per comitologia: demanar el vot als estats membres, si diuen que sí es publica. Només en casos greus prenen decisions sense consultar, però després s'han de sotmetre a votació i es canviaran si és necessari (les conseqüències d'aquestes decisions estan sota la seva responsabilitat).

La comissió Via jurídica preestablerta segons:

- Necessitats econòmiques del projecte - Parlament
- Implicacions dels interessos nacionals - Consell
- Desenvolupament de lleis anteriors – Comissió

6.5 CLASSIFICACIÓ TEMÀTICA DE LA LEGISLACIÓ VETERINÀRIA

VETERINÀRIA

- **Salut Animal – Epidemiologia**
- **Inspecció Veterinària - Salut Pública:** els inspectors europeus verifiquen els sistemes de control de cada estat membre, no inspeccionen ells directament.
 - Carns de diferents espècies P.O.A. Zootècnica (races, semen, embrions)
- **Benestar Animal:** Existeix l'“animal welfare directives”, les directives de benestar animal.
 - Maneig - Condicions d'establiment
 - Transport
 - Sacrifici
- **Nutrició animal – additius per pinsos**

EXPERIMENTACIÓ ANIMAL (DG ENV)

FORMACIÓ VETERINÀRIA (DG ENTR)

TEMA 7: CODIS D'ÈTICA I LEGISLACIÓ EN ÀMBIT ALIMENTARI**7.1 INTRODUCCIÓ. LA LEGISLACIÓ COM A EINA D'HARMONITZACIÓ PER L'ECONOMIA**

- Comerç mundial-globalització
- Normes internacionals
- Referències internacionals:
 - USA - FDA
 - U.E. Directives/Reglaments
 - Japó
- Còdex Alimentarius Mundis (ONU)
- Barreres al comerç → Són una eina política. Si un país demostra que s'està important aliments amb substàncies prohibides pot tancar les fronteres. El problema és que això crea problemes econòmics i alarmes socials al país d'origen, perquè la població es pregunta perquè ells sí que poden consumir algun aliment que per un altre país es dolent. Per evitar aquestes alarmes, normalment les raons que es donen per explicar el tancament de fronteres és la salut animal (que no benestar), no pas la utilització de substàncies prohibides.

La legislació de cada país pressuposa una superioritat implícita de les seves normes enfront les de fora. L'Estat que importa sempre exigeix unes normes que són les que prevalen, però les normes no són legals si no coincideixen amb les del CODEX.

Restriccions:

- Voluntàries – quotes
- Subsidis
- Burocràcia – velocitat de creure baixa
- Models tècnics.

Per bloquejar el comerç hi ha:

- normatives de comerç
- normatives de salut animal
- normatives d'additius de pinsos
- residus
- normatives de salut i benestar animal
- factors zootècnics.

Acord 1993 "SPS" (Sanitary and Phytosanitary Measures). Cada govern decideix el nivell adequat de protecció basant-se en:

- Justificació científica: cal un anàlisi de risc: avaluació (la fan els científics), gestió (el legislador o gestor) i comunicació del risc.

- Mesures no arbitràries ni discriminants. La legislació alimentària està feta per protegir al consumidor i regular els mercats.
- L'aplicació no ha de suposar barreres al comerç.
- Mantenir les mesures SPS transparents.
- SPS de Standard internacionals.
- Les parts han de formar part del Còdex Alimentari – Comissió.

Tots els socis formen part de la FAO, OMS i OMC.

L'acord del SPS està firmat per tots els països que formen part del còdex alimentari (FAO+OMS) i tots els països que formen part de la organització mundial del comerç.

7.2 CONCEPTE – OBJECTIUS DE LA LEGISLACIÓ ALIMENTÀRIA

1. Protegir al consumidor
2. Establiment de pràctiques equitatives
El més important és 'a' i després 'b'. Però l'establiment de pràctiques equitatives a vegades és més important que protegir al consumidor. Quan hi ha alguna cosa que no funciona, com que es vol protegir al consumidor, es canvien les pràctiques equitatives.
3. Establir normes d'àmbit regional / mundial
Les normes regionals poden ser diferents, sempre i quan es mantingui la protecció del consumidor. Aquí hi ha d'haver menys additius al pa que a Àsia perquè aquí se'n menja més. A cada país els nivells varien en funció dels hàbits alimentaris.
4. Determinar prioritats.
És el punt més important. Fem legislació en funció de la identificació de perills i de controlar els productes que més es consumeixen (són els que més problemes ens poden donar).
5. Publicar les normes perquè es coneguin. A dia d'avui, ja es fa a través d'Internet i arriben immediatament a qui les vulgui consultar.

7.3 DRET ALIMENTARI

CONCEPTE DE DRET ALIMENTARI: sistema de principis normes o regles que regulen totes les activitats compreses dins la llarga cadena que va des de la producció fins al consum d'aliments per l'ésser humà, incloent la manipulació, conservació, transport i inspecció a fi de protegir la salut del consumidor, tanmateix per mantenir la lleialtat de les transaccions comercials, obligant al seu respecte coercitivament. Control des de la granja fins a la taula, s'ha allargat una mica des de la nova legislació de seguretat alimentària (va sortir després de les crisis de les micotoxines i de les vaques boges).

- El dret comunitari té prioritat sobre tota disposició contrària dels drets nacionals → res el pot contradir! Quan no s'apliquen les normes comunitàries l'estat pot ser sancionat.

- El dret comunitari s'aplica directament sobre el territori dels estats membres. Es podria sancionar o fer queixes al país que no compleix la normativa si algun altre país es queixa d'aquesta situació.
- S'aplica directament sobre els terrenys estatals.
- Directives: cada estat té un marge que pot donar a diferents interpretacions sobre alguns punts → dificulta l'harmonització.

Un additiu al pinso pot arribar a ser un additiu alimentari pels humans.

Ex: si donem un antibiòtic a les abelles de la Xina que aquí no està regulat i arriba mel amb més quantitat d'antibiòtic permès que a la llet es rebutja, tot i que la mel no es consumeix tant, perquè no està permès (buit legal).

Hi ha molts medicaments que no estan acceptats: MUMS → poden afectar a qualsevol animal. Les abelles són els principals MUMS (juntament amb els conills, animals salvatges, peixos...).

BREU RECAPITOLACIÓ DE LEGISLACIÓ ALIMENTÀRIA

1995 → Acord SPS

1997 → Comunicació de la Comissió. Reorganització. Avaluació del Risc.

1999 → Comissió Prodi 'grange – consumidor'

2000 → Llibre Blanc – Seguretat alimentària

2001 → Comunicació del Principi de Precaució

2002 → Reglament Principis Generals de Legislació Alimentària i creació d'AESA

(Reg. 178/2002 del 28.02.2002)

Reglament 178/2002:

- Alt nivell de protecció de la salut
- Responsabilitats dels operadors econòmics de la cadena alimentària
- Traçabilitat / transparència
- Anàlisi del Risc (Evaluació – Gestió – Comunicació)
- Principi de Precaució
- EFSA (autoritat independent)

Regulacions:

- Llista positiva: substàncies permeses, les substàncies que no hi són estan prohibides.
- Llista negativa: substàncies prohibides, les substàncies que no hi són estan permeses.
- FAO/OMS: és el mateix que dir CÒDEX. Són tot recomanacions, les normes hauran de fer-se en vers a aquestes recomanacions.
- GRAS: substàncies generalment reconegudes com a segures. S'han utilitzat tota la vida en alimentació i mai ha donat problemes. Ex: sal. A EEUU no s'utilitzen llistes positives i negatives sinó els productes GRAS. Hi ha contaminants que s'accepten perquè són inevitables: residus de plaguicides, additius alimentaris, colorants i substàncies prohibides.

	U.E	EEUU	FAO/OMS
Llistes +	SI	Si	Si
Llistes -	No	Si	No
altres	(països)	GRAS	(regions)
Lleis	Directives	FDA Reg.	Recom.

Premisses bàsiques: Els EEUU o FDA es basen en la 1 i 2. La Unió Europea coincideix en aquestes dos premisses, però afegeix la premissa 3.

1. Seguretat adequada
2. Funcionalitat demostrada
3. Acomplir amb una necessitat tecnològica d'ordre pràctic (en benefici dels consumidors). Quan es presenta un nou additiu ha de dir quin benefici té pel consumidor.

Els EEUU són més permissius i liberals, accepten els additius sense haver de dir quin benefici té pel consumidor. Van provant coses i al cap d'un temps es demostren els resultats. A la UE la legislació és més exigent.

Als EEUU els segurs cobreixen molt més que a la UE i són molt més cars, ja que a la UE som més cuidadosos.

Sistemes de control i regulació:

1. Proves i avaluacions toxicològiques
2. Aprovació d'aquells que no presentin riscos a les dosis proposades. Sempre hi ha una relació dosis - seguretat.
3. Revaluació "si" novetats científiques: és una de les febleses del sistema. Quan apareixen aparells nous que afinen més no s'introdueixen de cop perquè el fet de que afinin més (Ex: en comptes de trobar 1 bactèria cada 100.000 trobi 1 cada 10.000) fa que potser un producte que s'està venent no es pugui vendre perquè es passa dels límits. Es va amb molta prudència a l'hora de reintroduir substàncies noves.
4. Si es justifiquen:
 - a. Conserven qualitat nutritiva
 - b. Incrementen conservació, estabilitat i milloren qualitat organolèptica.
 - c. Ajuda a la fabricació, elaboració, preparació, tractament, a condició que no encobreixi matèries primes defectuoses o indesitjables.

▪ **Principal discrepància:**

- Avaluació de la perillositat
- ADI (ingesta diària acceptada) → acceptable segons els hàbits alimentaris
- Transfons econòmic
- UE: Clàusula de salvaguarda: els països membres poden suspendre temporalment l'ús d'additius de llistes positives si es demostra perill per la salut humana.

▪ **Comissió FAO/OMS - Codex Alimentarius:**

- És un programa conjunt dins del marc de l'ONU que té menys membres que la organització mundial de comerç. La FAO i la OMS s'han ajuntant al còdex alimentari per fer totes les recomanacions sobre la normativa alimentària. El còdex treballa en comitès permanents especialitzats per temes, que prioritzen per on han de començar a fer recomanacions. De tant en tant, surten necessitats noves i es crea un comitè nou per tractar-lo.
- Creació al 1962 en una conferència mixta FAO/OMS
 - >130 països membres (la organització mundial de comerç té més gent)
 - El còdex treballa en comitès, hi ha >11 comitès especialitzats: tan per aliments elaborats, semielaborats o crus. Ex:

- Carn, higiene de la Carn, producció de carn
- Peix, producció de peix
- Llet, producció de llet...

7.4 TIPUS DE DIRECTIVES ALIMENTÀRIES

Només tenen una finalitat pedagògica, orientativa. No tenen cap valor, no trobarem titulades les directives d'aquesta manera.

- ✚ **Directives Verticals:** aliment que pot tenir una característica de l'additiu diferent al que estem parlant a la directiva horitzontal.
 - Defineixen les característiques d'una línia de productes
 - Van més de pressa en la seva redacció
 - Contempla IDA (ingesta diària admissible), afectant en particular a país/cultura
- ✚ **Directives Horitzontals:** tracta una substància que pot entrar a tota la cadena alimentària. Hem de pensar que cada sector (carn, llet...) és un nivell vertical, al tallar horitzontalment s'afecta tot.
 - Afecten linealment tots els aliments, en algun aspecte
 - Defineixen característiques comuns a tots els aliments
 - Elaboració més feixuga. Costa fer-les tirar endavant perquè hi ha moltes objeccions, sobretot si es tracta de llistes positives.
 - El A.D.I. afecta globalment i per màxims → *Analitzen 1 producte i diuen quina és la ingesta màxima*
 - A les directives horitzontals s'accepten algunes excepcions

Tipus de directives horitzontals:

- **Positives:**
 - Diuen el que es pot fer, i allò que no es diu està prohibit
 - Més restrictives
 - Molt afectada per interessos
- **Negatives:**
 - Diuen només allò que està prohibit
 - Menys restrictives, per això agraden més a les empreses
 - Dóna peu a interpretacions diferents d'una mateixa normativa
 - Són fàcils i ràpides

És legal que una directiva vertical pugui acceptar un nivell + alt que una directiva horitzontal? SI!

Exemple per diferenciar la directiva horitzontal de la vertical: la directiva horitzontal ens diu que un conservant és segur a 5 micrograms per tots els aliments. Però hi ha una empresa de xocolata que necessita utilitzar una dosi més alta. Llavors es fa un estudi sobre el consum de xocolata per saber si es pot posar el conservant, aquests estudis es fan amb la finalitat de que el impacte sobre la salut pública que tindria posar més conservant sigui mínim. Si s'accepta augmentar la dosi de conservant a la

xocolata, es posaria a la directiva vertical (aliment que pot tenir una característica de l'additiu diferent a lo que estem parlant a la directiva horitzontal)

El millor seria que tots els productes tinguessin les seves directives verticals, però hi ha masses productes per fer-ho. Les directives horitzontals estan per posar a un cul de sac tots aquells productes que no tenen verticals (perquè també tinguin legislació)

7.5 CONTINGUT BÀSIC D'UN TEXT LEGISLATIU ALIMENTARI. FASES D'ELABORACIÓ I GRAU DE COMPROMÍS

1. Composició de l'aliment (definir l'aliment). Ex: per saber a partir de quin % de llet un producte es pot considerar xocolata.
2. Higiene de la Manipulació dels aliments (característiques de la manipulació i la higiene). Necessitat d'identificar els punts crítics.
3. Additius Alimentaris permesos per cada aliment (són llistes positives)
4. Residus de plaguicides (pesticides). Els animals que mengen vegetals i els vegetals que van a alimentació humana poden tenir plaguicides.
5. Contaminants. Els insectes i pèls de rosegadors que podem trobar als vegetals els podem considerar contaminants. EEUU ha posat un límit i la UE diu que aquí no tenim aquest tipus de contaminació. És millor acceptar-ho, reconèixer que aquest problema existeix i monitoritzar-lo (EEUU) que no pas dir que no existeix, prohibir substàncies i no controlar-les (UE; és menys pràctic).
6. Etiquetat i presentació: és fonamental perquè és on diu les característiques del producte. Aquí també entra la publicitat enganyosa.
7. Mètodes d'anàlisi: si no seguim les pautes els anàlisis no seran vàlids. Hem de saber què busquem i com ho hem de buscar.
8. Presa de postres: quantes mostres hem d'agafar i qui les ha d'analitzar.

7.5.1 FASES PER L'ELABORACIÓ D'UNA NORMA

1. Encàrrec al Comitè especial per la preparació de l'Standard
2. Preprojecte del Comitè
3. Presentació "Draft" als estats membres i institucions
4. Supervisió del Projecte pel Comitè
5. Presentació del Projecte a membres del C.A. A totes les indústries (que donen totes les seves queixes a l'estat)
6. Esmenes dels Estats a la Comissió: presentació de les queixes a la comissió
7. Projecte / Standard
8. Aprovació Standard

9. Acceptació oficial
10. Publicació Còdex Alimentari.

Del punt 2 al punt 8 poden passar 7-8 anys, ja que són anades i tornades del projecte. Al final es publica una recomanació al còdex, però com ha trigat tant els països han pogut posar les seves pròpies normes. Això provoca que hi hagi coses que no encaixin, diferències incoherents entre les recomanacions mundials i les normes nacionals. Si passa això el país després pot anar al comitè d'apel·lació de l'organització mundial del comerç (que ha estat l'institució que a delegat aquesta funció al còdex), però només es discuteixen problemes tècnics.

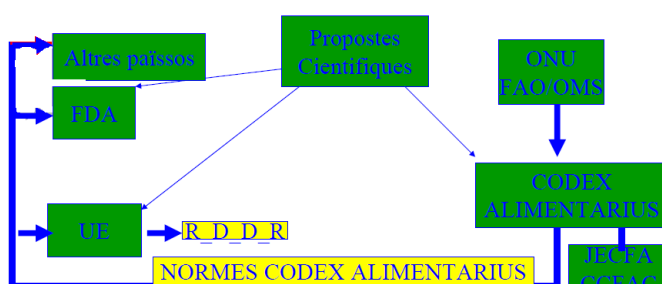
7.5.2 GRAU DE COMPROMÍS DELS ESTATS MEMBRES AMB LA NORMA

1. **Complerta** = Transposició de la recomanació en llei
2. **Diferida** = Transposició en període prefixat. Aquest país es trobarà fora del mercat mundial durant aquest termini.
3. **Amb excepcions** = prèvia justificació. Es tracten de països pobres però honorats (ex: no puc baixar els pesticides fins aquest límits, perquè sinó els vegetals no creixeran). No complir les recomanacions et deixa fora del mercat mundial, et tanca les barreres per aquest producte. El còdex dona recomanacions i un país pot no acceptar-ho (amb justificacions), el problema és que queda fora del comerç fins que ho accepti.

Existeix EL dilema:

- A. Millorar els estàndards dels països subdesenvolupats
- B. Baixar o estancar els estàndards dels països desenvolupats (ser solidaris..).

7.5.3 PROCÉS LEGISLATIU EN L'ÀMBIT ALIMENTARI

La capacitat de reacció de la UE és més fàcil que la del Còdex, perquè a la UE hi ha 25 països mentre que al Còdex, 130.

FDA té més dinàmica que Còdex.

Els països independents són més ràpids que FDA, UE i CÒDEX (però això no vol dir que sigui millor!)

GLOSSARI

- ✓ Hi ha tants països com sistemes de regular els principis de seguretat alimentària
- ✓ L'avaluació de seguretat alimentària no és mai només un procés científic
- ✓ Complexitat de B.

